

Knut Kristian Ørst

beat

NR. 19

PRIS KR. 2,25 incl. oms.

NY SERIE:
SEXUAL-
PROBLEMER

1965

HJEMME HOS MICK JAGGER

se serien inde i bladet

1. præmien bliver en HOVEDROLLE!

Vi har ikke overdrevet, da vi lovede 1. præmievinderen af BEAT's konkurrence „Hvem er det?” en rolle i en ny dansk popfilm.

I dag, hvor manuskript, drejebog og alt det nødvendige foreligger, kan vi fortælle, at vinderen af konkurrencen får en gennemgående HOVEDROLLE i ikke mindre end FEM film!

Tilmed vil vinderen få chancen for at vise sine evner i de fleste af Europas lande samt i USA. Filmserien bliver nemlig optaget til TV-brug, og distribueret til en lang række TV-stationer over hele verden, som det schweiziske firma Intertele har kontrakter med.

Nærmere om filmserien, som optages af selskabet Corona Film: Filmselskabet har modtaget bestilling på hele 25 TV-kortfilm, fordelt i fem serier. De skal alle have skandinaviske poporkestre som musikalsk grundlag.

Det bliver i den første 5-films serie, at BEAT's præmievinder skal spille den gennemgående rolle.

Den første serie hedder „På et elektronisk supermarked”. BEAT-vinderens rolle bliver kundens. I det kæmpestore supermarked går han eller hun rundt med sin indkøbskurv. Et sted kommer han/hun til en hylde med dåser, hvorpå der står f. eks. „Melvis and his Gentlemen.” Vinderen tager dåsen ned, kigger på den, og pludselig åbner dåsen sig og op stiger et lilleputorkester, der ligesom Lampens Ånd i „Aladdin” hurtigt vokser sig store, mens lyden fra musikinstrumenterne vokser i styrke, og orkesteret serverer nogle af deres topnumre.

Alle film foregår i dette supermarked. Kunden, som går fra disk til disk og køber ind, sætter hver gang musical-handlingen i gang.

I sandhed en chance for en teenager med pop og film som interesse.

Foruden hovedpræmien er der en lang række andre dejlige præmier. Her er den samlede præmieliste:

1. præmie: Rolle i en ny, dansk popfilm sammen med en kendt, dansk gruppe. Rejse og ophold betalt.
2. præmie: En lækker, moderne transistorpladespiller, lige til at tage under armen.
3. præmie: En smart, handy transistorradio.
4. — 20. præmie: 16 store LP-plader med en dansk eller udenlandsk popgruppe eller solist.

HVEM ER DET?

Som man kan læse det ovenfor er 1. præmien i BEAT's konkurrence nok værd at gøre en indsats for.

Vi er nu ved at nærme os afslutningen på konkurrencen. Dagens kupon er den næstsidste i rækken. Næste gang skal vi til at sende kuponer ind. Vi gentager herunder præmielisten. Se på tegningen til venstre. Gæt, hvem den forestiller, og udfyld så kuponen. Husk også at få næste nummer af BEAT med den afsluttende kupon. Tidligere numre af BEAT kan rekvireres hos forlaget. Konkurrencen begyndte i BEAT nr. 15. God fornøjelse!

KLIP TIL BLADETS KANT

KUPON NR. 5

til konkurrencen

HVEM ER DET?

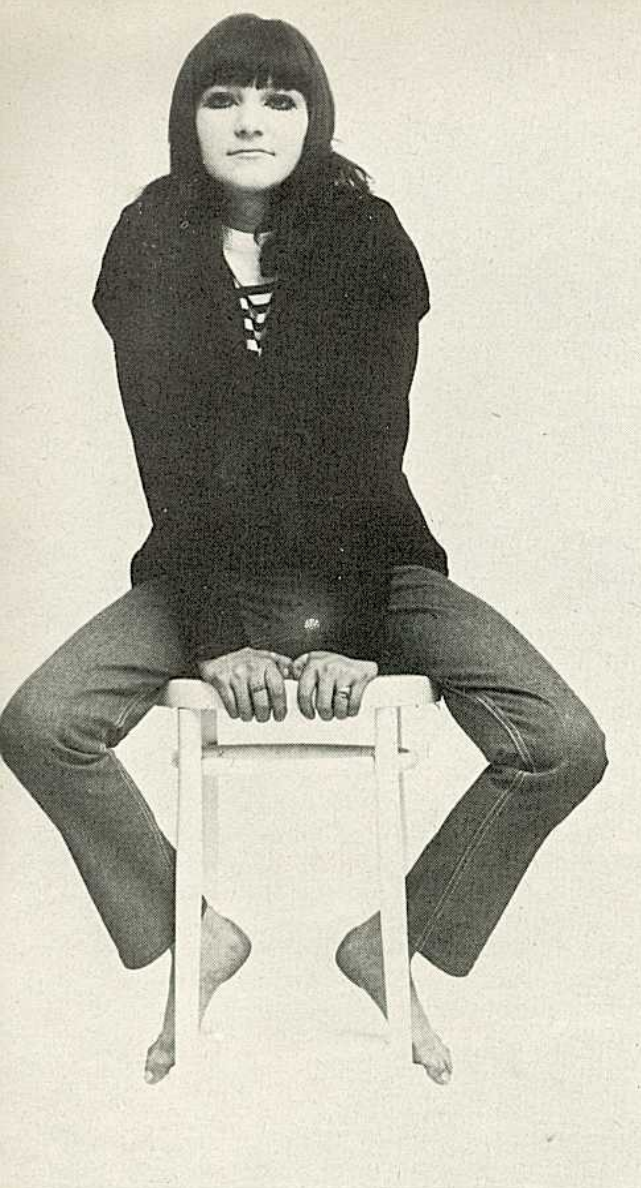
Tegning nr. 5 forestiller:

KLIP TIL BLADETS KANT

Tegning nr. 5 forestiller: En dansk sanger. Vor tegner har valgt at tegne ham hele tre gange, men tag ikke fejl. Han er ingen trio. Skal det endelig være, er han sanger i en femmandsgruppe.

Denne kupon udfyldes, klippes ud og gemmes til indsendelse, når alle seks kuponer er samlede.

NYT DANSK FUND I INTERNATIONALT, FINT SELSKAB

med

**HERMAN'S
HERMITS**

&

**THE
HOLLIES**

&

TAGES

Ann Sylvan er 18 år og kontorassistent i et pillefirma.

På tirsdag 30. november står hun for første gang på en stor scene, nemlig i KB Hallen i København, hvor hun optræder i så fornemt selskab som Herman's Hermits, The Hollies, de svenske Tages samt vore hjemlige Defenders, Someones, Kenny and The Stringers og The Hitmakers.

Ann Sylvan er nemlig det nyeste fund på den danske pophimmel. Hun er blevet opdaget af sangeren Johnny Reimar, som i det daglige er teenage-konsulent for selskabet Nordisk Polyphon. Han hørte om Ann, hørte hende synge og blev begejstret. Han påstår, Ann Sylvan vil blive en ny Sandie Shaw.

Hun bliver lanceret med brask og bram. Allerede dagen efter, den 1. december, optræder hun med Herman, Hollies og Tages på et stort show i Stockholm, 3. december medvirker hun i radio-

PÅ TIRSDAG I KB HALLEN

ens „Godnatklubben“ fra Bella Centret og få dage efter udsendes hendes nye plade „Message understood“/„If you've gotta heart“.

Pladen er for resten ikke hendes første. I fjor indspillede hun sammen med Rune Christies or-

kester pladen „You'll Thrill Me“/„For You“, men dengang heftede ingen sig ved den unge sangerinde.

Nu er tingene imidlertid faldet i hak for regnemaskinemontør Sylvans datter fra Søborg.

DONOVAN

— ALENE PÅ EN SCENE

5. december åbner Tivolis koncertsal for første gang siden Kinks-skandalen i foråret atter portene for ungdommen.

Man har vovet forsøget, fordi man ikke mener, at een mand på en scene kan sætte publikum i ekstase.

Det skal man nu ikke være alt for sikker på, for manden hedder DONOVAN.

Programmet „En aften med Donovan“ bliver i bogstaveligste forstand et one-man-show. Donovan ønsker hverken orkester, akkompagnator eller i det hele taget nogen anden per-

son på scenen, mens han optræder. Med sin stemme, sin guitar og sin personality ønsker han at være alene med publikum i de 2 1/2 time, hans koncert varer.

Modigt gjort, Donovan.

Donovans koncertturne i Skandinavien ser således ud: Göteborg 3. dec., København 5. dec., Malmø 6. dec., Helsingfors 9. dec., Stockholm 11. dec., TV-optagelser i Sverige den 12. dec., hvorefter der er planlagt en koncert i Norge den 14. december. Stedet er endnu ikke fastlagt.

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk
Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest.
I Redaktionen:
Torben Jørgensen og Frantz Secher

Redaktion: BEAT, Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVA 1144.

Annonceekspektion:
Frederiksberggade 5
Telefon (01) 11 93 89

ERIK
HAAEST

skriver:

Sex i Saxen

I dette nummer indleder BEAT som meddelt i forrige nummer sin nye serie „Sexualproblemer“ redigeret af det friske ægte- og forfatterpar Inge og Sten Hegeler, som med bogen „Kærlighedens ABZ“ i sin tid vakte opstandelse ved som de første at omtale tingene ved deres rette navn.

BEAT har allerede modtaget reaktioner for og imod denne serie — længe inden den er begyndt.

Dels har vi fået masser af breve fra læsere, som har sagt tak for initiativet og det mod, som trods alt skal til, før man vover at bringe „den slags“ ind i et blad som dette.

Dels har vi modtaget tilkendegivelser fra kolleger samt forældre og skolefolk, som slutter op bag os, efter devisen „Skolen går omkring begrebet sexualundervisning som katten om den varme grød, forældrene springer over, hvor gærdet er lavest og overlader for det meste de unge til selv at finde ud af tingene, og når seksualvejledningen endelig bringes ud til folket, sker det som oftest i blade og aviser eller ved foredragsserier, som meget få unge interesserer sig for. Vil man oplyse dagens teenagere om sexualproblemer, må det ske i blade, som ungdommen læser. Derfor hurra BEAT-folk for initiativet!“

Men så skal vi også lige love for at vi har fået breve af den modsatte art. Hovedsagelig fra forargede forældre og gamle frøkener, som ikke mener, at „ungdomsblade ligefrem bør opfordre de unge til DEN SLAGS!“

Kære forstokkede: BEAT tænker hverken på at opfordre unge til „den slags“ eller at gøre det modsatte.

Vi konstaterer blot at flere og flere teenagere bliver gravide uden at ønske det, at antallet af ulovlige aborter stiger, at flere og flere unge mennesker går rundt med neuroser på grund af sex-problemer, og at breve til redaktionen samt samtaler med vore kammerater fortæller, at der er masser af unge, som „slet ikke kan finde ud af det“.

Derfor har vi fået fat i et par moderne, fornuftigt tænkende mennesker til at give os oplysning. Det må blive den enkelte, som med sig selv afgør, hvordan han eller hun vil leve sit liv.

Vi vil bare ikke sidde med hænderne i skødet og se på, at vore kammerater kommer galt af sted eller får en forkvaklet opfattelse af detsexuelle livs værdier.

Derfor denne serie.

Forældre, der ikke kan tåle at se sandheden på tryk, må lade være at læse BEAT.

Andre forældre kan fryde sig over, at de nu slipper for at sidde med rødmende ansigter og fortælle deres børn om storken og blomsterne og bierne.

HVEM SKAL EFTERFØLGE DEM?

OG BLIVE

DANMARKSMESTRE I POPMUSIK 1966?

Så er vi klar med forberedelserne til konkurrencen om „Danmarksmesterskabet i Popmusik 1966“, som i år arrangeres af de to blade BEAT og HIT i skøn forening.

Orkestrene, som allerede for en måneds tid siden har fået forvarsel om arrangementerne gennem vore to blade kan her læse alt om konkurrencereglerne og alle øvrige kan begynde at glæde sig til at være med på tilhørpladserne.

Danmarksmestrene kåres ved en stor finalekoncert i KB Hallen i København lørdag den 26. februar 1966, hvor der foruden konkurrencedeltagerne også optræder en række solister og orkestre udenfor konkurrencen.

Forud for finalen går konkurrencer om lokalmesterskaberne. De holdes således:

A: Københavns mesterskabet holdes i Hit House i København ved udtagelseskonkurrencer i dagene 3.—5. januar. Finalen om Københavns mesterskabet finder sted i Hit House den 10. januar.

B: Jyllandsmesterskabet afgøres i Århus Hallen lørdag den 15. januar.

C: Sjællandsmesterskabet holdes søndag 30. januar på Hotel Casino i Ringsted i samarbejde med Club Hot Circle. I konkurrencen om Sjællandsmesterskabet deltager også interesserede orkestre fra Lolland-Falster og Møen samt Bornholm.

D: Fynsmesterskabet afgøres lørdag 12. februar i Fyns Forum i Odense.

Ved alle arrangementer er The Hitmakers med som solistorkester. Desuden optræder folkesangeren „Cæsar“, som her kommer på sin første Danmarksturne.

Dommerkomiteen bliver den samme overalt: Journalist Torben Jørgensen fra BEAT, forretningsfører Poul Borum fra HIT, og gramfonformanden Bent Fabricius-Bjerre. Som konferenciers vil redaktørerne Peter Abrams fra HIT og Erik Haaest fra BEAT dele arbejdet imellem sig.

Reglerne for deltagelse i konkurrencen er følgende:

Orkestre, som ønsker at deltage, indsender senest 17. december til BEAT eller HIT et bånd indspillet med tre numre efter eget valg. Dette bånd får intet med det endelige bedømmelsesgrundlag at gøre. Det tjener kun til at vise, at der overhovedet er tale om et poporkester.

De tilmeldte orkestre modtager fra BEAT og HIT en kontrakt, som forpligter dem til at deltage i lokalkonkurrencen, hvor hvert orkester optræder med tre numre, helt efter eget valg. Kontrakten indeholder desuden en klausul, som — i tilfælde af, at orkestret vinder lokalmesterskabet — forpligter gruppen til at stille op i finalen den 26. februar i København med samme besætning som ved lokalkonkurrencen.

Honorar: Der udbetales ikke honorar til de deltagende orkestre, men der vil blive tale om et beløb til delvis dækning af transportomkostninger.

Præmier: Ved lokalkonkurrencerne vil der være 1., 2. og 3. præmier i form af kontante beløb samt i visse tilfælde firmagavekort.

Ved finalen vil der foruden kontante præmier til 2. og 3. præmievinderen være følgende præmier til det orkester som kåres til „Danmarksmestre i Popmusik 1966“:

- 1: En pladekontrakt med et anerkendt, dansk gramfonforlag.
- 2: 14 dages engagement i Hit House i København til en værdi af 6.000 kr.
- 3: Et gavekort på musikinstrumenter.

Vi håber på stor tilslutning fra orkestre til denne spændende konkurrence, som i år bliver mere afgørende end nogensinde for popmusikkens fremtid i Danmark. Vi skulle meget gerne finde et virkeligt kvalitetsorkester at hænge den fornemme titel på.

Vi håber ligeledes på stor publikumstilslutning ved de forskellige arrangementer. Læg mærke til datoerne og sæt allerede nu et kryds i kalenderen — hvis I har fået anskaffet en ny, altså den for 1966.

På gensyn,
Redaktionerne.

Slut for Proby

Så er løbet ved at være kørt for P.J. Proby. Han har i denne måned optrådt på kabaretter i England, men hans arbejdstilladelse vil næppe blive forlænget, og så er der ikke anden mulighed for ham end hjemtur til USA. I USA er han stort set ingenting, så hvor sørgeligt det end kan være for hans fans, kan vi ikke se andet end at hans karriere dermed er definitivt slut.

I sandhed en usædvanlig karriere indenfor popverdenen.

Karriereafslutningen blev dramatisk. Efter Skandinaviensturneen fornylig, hvor P.J. skuffede overalt, stod det klart, at Proby var på det allersidste.

Han var selv klar over dette, hvilket også fremgår af nedenstående interview med vennen Peter Belli.

Da han afrejste fra Danmark sammen med sit orkester og sin trofaste følgesvend „Bongo”, var det en nedbrudt P.J., vi sagde farvel til i Kastrup.

Senere på dagen vendte „Bongo” tilbage til Danmark. Han var blevet afvist af de engelske indrejsemyndigheder, fordi han ikke havde nogen penge. Det kom bag på de danske Proby-arrangører, som imidlertid sørgede for, at „Bongo”, som allerede har skaffet sig mange venner i Danmark, blev installeret hos Rudolf Hansen fra Defenders. Her opholdt Bongo sig et par uger. P.J. havde lovet at sende penge til „Bongo”s ophold. Det gjorde han imidlertid aldrig.

En religiøs organisation i USA hørte om „Bongo”s uforskyldte vanskeligheder og tilbød at tage sig af ham. For en uges tid siden blev „Bongo” afhentet af det danske fremmedpoliti og puttet i et fly til USA. Den amerikanske organisation betalte hans rejse, og han har det nu godt hos venlige mennesker i Amerika.

P.J. Proby har imidlertid ikke vist interesse for sin forhenværende ven. Mange har mistet respekten for P.J., som mange gange har udtalt, at han tog sig af vennen „Bongo”, fordi denne i sin tid havde gjort så meget for P.J.

I USA beskylder man i dag Proby for at have brugt denne „barmhjertighedsgerning” udelukkende som et reklamenummer.

Stort set skal man ikke vente at høre mere til P.J. Proby. På den baggrund skal man læse det interview, Peter Belli på denne side har lavet med den — nu forhenværende — stjerne.

PETER

BELLI

stiller
spørgsmål
til...

P.J.

Peter Belli: — Du fortæller altid, du er den største. Er der nogen foruden dig selv, som tror på det?

P.J. Proby: — Det har jeg aldrig sagt, men man har i tidens løb lagt mig så mange dumme udtalelser i munden. Det er rigtigt, at jeg en gang troede, at jeg var stor, men jeg er begyndt at tvivle. For resten har jeg heller aldrig sagt, at der kun var to sangere i verden — Elvis og mig.

P.B.: — Hvordan ligger det med turneer i år?

P.J.: — Dette er min sidste turné. Jeg går over i kabaret- og natklubbranchen. Jeg har set sandheden i øjnene: Som popstar er jeg færdig. Jeg var for fræk!

P.B.: — Tænker du på det med bukserne, som sprang?

P.J.: — Nej, ikke specielt. Det var slet ikke tilsigtet. Heller ikke det med at falde i bassinet med sæler midt under en TV-optagelse. Jeg tænker på min sceneoptræden og min måde at være på overfor pressen. Jeg arbejdede mig frem i rampelyset på skandaler. Nogle af dem var jeg selv skyld i, andre blev digtet om mig. Men jeg dementerede dem ikke, og jeg gjorde ikke noget for at modbevise dem.

Jeg har en god stemme, men jeg spillede

for meget for galleriet. Det vil teenagerne ikke nøjes med i det lange løb. De kræver musik. Det tog jeg for lidt hensyn til.

P.B.: — Der siges at være en ny LP på vej?

P.J.: — Den er indspillet. Gad vide, om producenten nogen sinde vover at sende den ud efter dette. Jeg tvivler.

P.B.: — Hvad synes du om Skandinavien?

P.J.: — Jeg husker kun PETER BELLI ... nej, pjat til side. Jeg kan lide de skandinaviske lande og deres mennesker. Men jeg ville ønske, at der blev solgt flere billetter til mine koncerter. Det gør der ikke. Jeg er på retur hos teenagerne her. Det er et alt for tydeligt tegn til, at jeg vil sidde det overhørigt. I England er jeg kun på retur hos arrangørerne og TV. De vil ikke tage mig. Efter denne mislykkede turné tror jeg ikke, der ville være den ringeste chance i England. Ingen arrangør tør tage risikoen for ballade, når der samtidig er risiko for at der sælges for få billetter.

P.B.: — Er du bitter?

P.J.: — På hvem? Over hvad? Det kan da så kun være på mig selv. Jeg spillede højt spil og satsede forkert. Jeg har haft en dejlig tid. Nu er den slut. Nu håber jeg på en stilfærdig karriere i kabaretfaget som Jimmy Smith.

INGE og STEN HEGELER

skriver
om

SEXUALPROBLEMER

I Østen har det mange steder været skik, at det nygifte par fik en seksualvejledning med sig i brudesengen. I Japan var det f. eks. en billedrulle. Andre steder har man haft pudebøger, der lå under hovedpuden, hvis man skulle komme i tvivl. Vi skal ikke her snakke om brudesenge, men trække en parrallel mellem det asiatiske brudepar og det ganske unge danske, som indleder seksuelt forhold til hinanden, uden at have tanker for giftermål de første 5-8 år — om heldet ellers står dem bi!

Vi skal ikke her forarges over, at nogle unge går i seng med hinanden i konfirmationsalderen. Vi konstaterer blot, at det er tilfældet.

Men hvad ved så de ganske unge om den erotiske del af sagen, og kender de til fulde reglerne for beskyttelse af sig selv og partneren mod uønsket graviditet?

En så naturlig ting som et pessar bliver mange gange et prekært spørgsmål for den unge pige.

Hun ved i mange tilfælde, at denne løsning er den eneste rigtige, men fordomme og misforstået generthed afholder hende fra at gå til lægen og gå taget mål til pessaret.

Grunden hertil kan være opdragelsen i et hjem, hvor den slags problemer har været „tys-tys“, og hvor moderen, der skulle bistå og vejlede, i stedet bliver chokeret over en udvikling, som alligevel sker med eller uden hendes hjælp!

En sådan indstilling kan få tragiske følger, men den, som har det største ansvar, er ikke moderen eller hjemmet. Det er pigen selv!

Et besøg hos lægen med det formål at få taget mål til et pessar er fuldstændigt smertefrit, og han vil forhåbentlig ikke betragte sin patient som et overerotisk, forskruet pigebarn, men burde betragte besøget som en naturlig handling for en pige, der kan tage vare på sig selv.

Et pessar er en gummiskål, der sættes op i skeden, (se ill.) for at hindre mandens sædceller i at trænge op i livmoderen og videre ud i æglederen, hvor de kan befrugte kvindens æg. Et pessar købes sammen med sæddræben-

de creme på apoteket, men det vil være klogt ved første besøg at medbringe lægens recept, så man er 100 pct. sikker på at få et pessar, der passer.

Lægen vil foruden at tage mål også give instruktioner om den rigtige anbringelse af pessaret, og dette samt størrelsen SKAL være i orden for en effektiv beskyttelse.

Mange vil måske indvende, at ovenstående løsning er vanskelig, og at man ikke løber rundt med creme og pessaræske i tasken i tide og utide. Det er rigtigt! Et pessar finder bedst anvendelse af den pige, som har en fast ven, og derfor kan forberede sig i tide. Pessaret har den fordel, at det kan opsættes flere timer før samleje, hvorved opsætningen undgår at forstyrre det erotiske forspil.

Dette skyldes også, at præservativerne fås uden større omkostninger og besvær — ikke blot på apotekerne og i specialforretninger, men tillige pr. postopkrævning, hos tobakshandlere

Billedrullen med anvisninger i „små julelege“ studeres.

rende netop, når man mindst af alt har lyst til at tænke, men derimod lyst til at elske, at skulle afbryde kæleriet for at finde præservativerne frem, rulle på o.s.v. Efter brugen generer den unge mand sig ofte ved at fjerne det i pigens påsyn, ligesom han ved eventuelt nyt samleje lidt senere må gennem hele „ritualet“ en gang til.

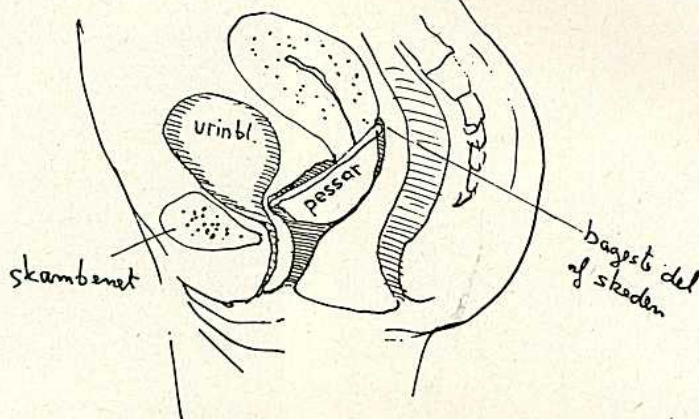
Beskyttelse er vigtigt for samværet. Når begge parter ved, faren for graviditet er fjernet, kan de i langt højere grad nyde at være sammen.

Imidlertid har et forhold andre perspektiver end de beskyttelsesmæssige.

Den unge mand og den unge pige må sørge for at tage hensyn til hinandens følelser og indstilling. Mange piger oplever ingen tilfredsstillelse („udløsning“ — „Blive færdig“ —) for flere år efter, at de unge indledte deres første forhold, fordi parterne har været for ukyndige eller urutinerede. Pigerne har til gengæld også selv stor andel heri, fordi de mange gange indleder forhold uden større lyst — evt. kun fordi, veninderne gør det.

Vi ved fra alle samfund, at kvinder har sværere ved at blive tilfreds tillet end mænd. Derfor må den unge pige være indstillet på, at samlivet er besværligt — ofte ligefrem skuffende — og krævende. Hun må slås mere end manden for at få den fulde glæde ud af det. — — —

Vi vil i en senere artikel beskæftige os med andre præventive midler, bl. a. de nye piller.

Sådan skal pessaret sidde, når det er rigtigt anbragt.

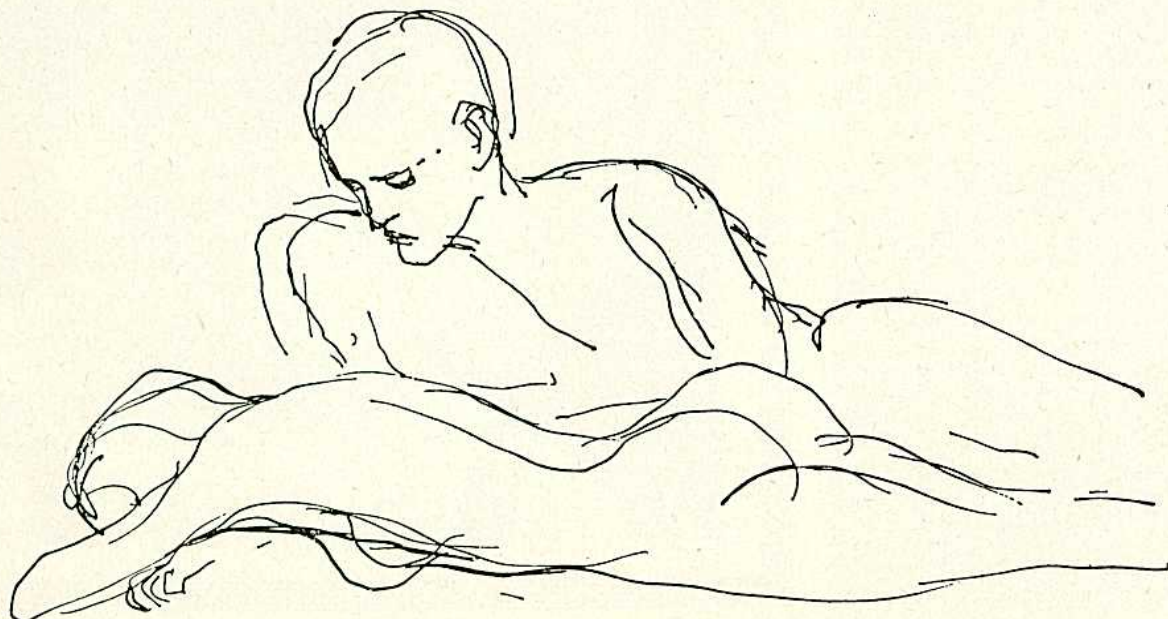
Det er lettere for pigen, dersom manden bruger præservativ, men det er ikke behageligt for nogen af parterne og føles muligvis endnu mere uromantisk end pessaret, der hverken ses eller mærkes. Modsat mange pigers kendskab til pessaret er drengenes og unges mænds viden om præservativer („gummi“ el. „gårdonger“) mere almindeligt.

og ved frisøren. Der er vel næppe nogen, som ikke kender et præservativ af udseende. Det er en gummitingest af udseende som en fingertut, som rulles over det rejste lem umiddelbart før samleje.

Desværre har præservativet mangler. Dels kan det gå i stykker enten på grund af for ringe kvalitet eller forkert anvendelse. Dels er det ret gene-

Forståelse for de to køns forskellige indstilling er nødvendig

Samtlige illustrationer er af Eiler Krag lånt fra Inge og Sten Hegelers „Kærlighedens ABZ“

Næste gang: Jomfru eller ikke — Gør det ondt første gang. Kæleri (petting). Hvad er „teknisk jomfru“? Ærlighed i kærlighed.

DE TO FRA STOR

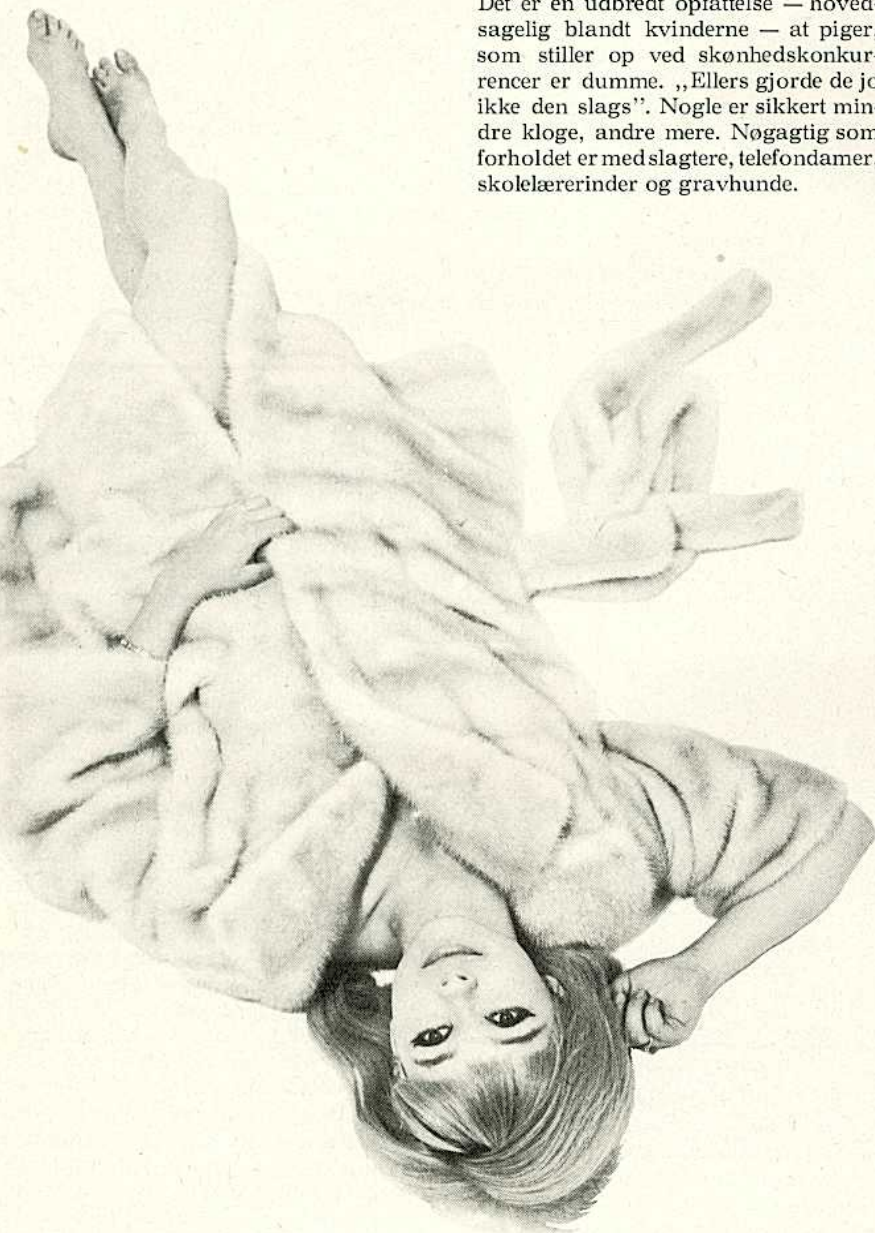
Egentlig er jeg ingen stor beundrer af skønhedskonkurrencer, for så vidt som det er mig direkte imod at bedømme piger efter ydret alene.

I samme åndedrag må jeg imidlertid indrømme, at jeg har en slem tendens til at skæve efter de flotteste strigler på gaden, på badestranden eller hvor som helst, mens jeg aldrig kan huske, at jeg er blevet distraheret af varmhjertede, ældre lærerinder med frikadeller ved ørerne.

B: Folkesangere, som vover at synge på dansk midt i en pigtrådstid, hvor engelsk sprog har fortrængt det danske og indtaget den plads, som det franske havde på Holbergs tid, da „med damerne fransk, og tysk med sin hund; kun dansk med sin tjener man talte“. Dette personificeret ved folkesangeren Bjarne „Cæsar“ Rasmussen.

Damerne først:

Det er en udbredt opfattelse — hovedsagelig blandt kvinderne — at piger, som stiller op ved skønhedskonkurrencer er dumme. „Ellers gjorde de jo ikke den slags“. Nogle er sikkert mindre kloge, andre mere. Nøgagtig som forholdet er med slagtere, telefondamer, skolelærerinder og gravhunde.

Egentlig er jeg heller ikke nogen større beundrer af sære protestfolk, som sidder omkring Storkespringvandet i København eller vandrer på antiatom-march i halvnusset sweatermundering og lasede cowboybukser, som om påklædningen var mere væsentlig end protesten.

I samme åndedrag må jeg indrømme, at jeg føler mig herligt tilpas ved at lytte til tidens „folksongs“, skønt jeg fornuftigt tier stille ned, at jeg egentlig kun lytter til musikken og aldrig kan opbyde nogen større interesse for teksterne.

Letet for skyldfølelse ved dette offentlige skriftemål vover jeg mig ud i nye synder ved at udtale min næsgrus beundring for:

A: Piger, der stiller op i skønhedskonkurrencer, personificeret ved Danmarks seneste skud på den stamme, 18-årige Jette Jensen, som forleden så tappert konkurrerede på yndigheder med en række andre landes repræsentanter i kampen for at opnå titlen „Miss Bahama 1965“.

Som tidligere journalist ved dagbladene AKTUELT og BT har jeg haft fornøjelsen af at „leve en del af mit liv blandt skønhedskonkurrence-deltagere“, og jeg har truffet masser af dejlige, søde, begavede, fornuftige piger. Jeg har også truffet en del krukker, men flest af de førstnævnte.

Men een ting har de „søde, små“ tilfælles, som hverken slagterstanden, telefondamerne, skolelærerinderne eller gravhundene kan rose sig af i fællesskab: Mod. Det kræver vel ikke mod at stå i badedragt foran dommerkomiteens og pressefotografernes skarpe blikke og blitzlys. Det gør jo de fleste piger på sommerens badestrand. Men det kræver mod at gå med i en konkurrence, hvis udfald højst sandsynligt bliver en offentlig meddelelse om, at man ikke var den smukkeste.

Kære Jette Jensen. Det er dette mod, dine medsøstre mangler. De har ikke en gang mod til at indrømme deres mangel på mod og fortælle dig, at det er grunden til misundelsen, som giver sig udslag i deres „angrebsforsvar“:

KESPRINGVANDET

„Alle de dumme tøser, der melder sig til denslags konkurrencer er dumme...”

Og derpå mandekønnet:

Da jeg første gang hørte om pigtrådsorkestre, var det af folk, der omtalte „den slags” som rædselsfuld larmende rabaldermusik, der mere havde til formål at sprænge folks trommehinder end at spille musik. Som de fortællende sagde: „Pigtråd har intet med musik at gøre. De unge mennesker kan overhovedet ikke spille. Ja, de kan gudhjælpemig ikke en gang læse noder”.

Stig, Cy og Maia, Donovan, Bob Dylan og Joan Bæz for deres kultiverede, musikalske optræden.

Og imens det sker er ungdommen vildt begejstret for den næste bølge. Vi unges idoler og de ældres idoler er de samme. De sure, de fornuftige, de snobbede ældre er blot betydeligt længere om at lære at goutere de nye ting.

Derfor beundrer jeg „Cæsar” og alle de andre folkesangere, som på én gang vover at tage en dobbeltkamp op: Kampen mod de gamle, som på forhånd er modvillige overfor noget nyt, der tilmed protesterer mod den verden, de ældre har bygget op, og kampen mod vi unges indgroede kærlighed til den musik, der er engelsk og engelsksproget.

De samme mennesker har forlængst accepteret Beatles, Stones, Peter Belli og Les Rivals, Defenders, Hitmakers, Sir Henry and his Butlers o.s.v.

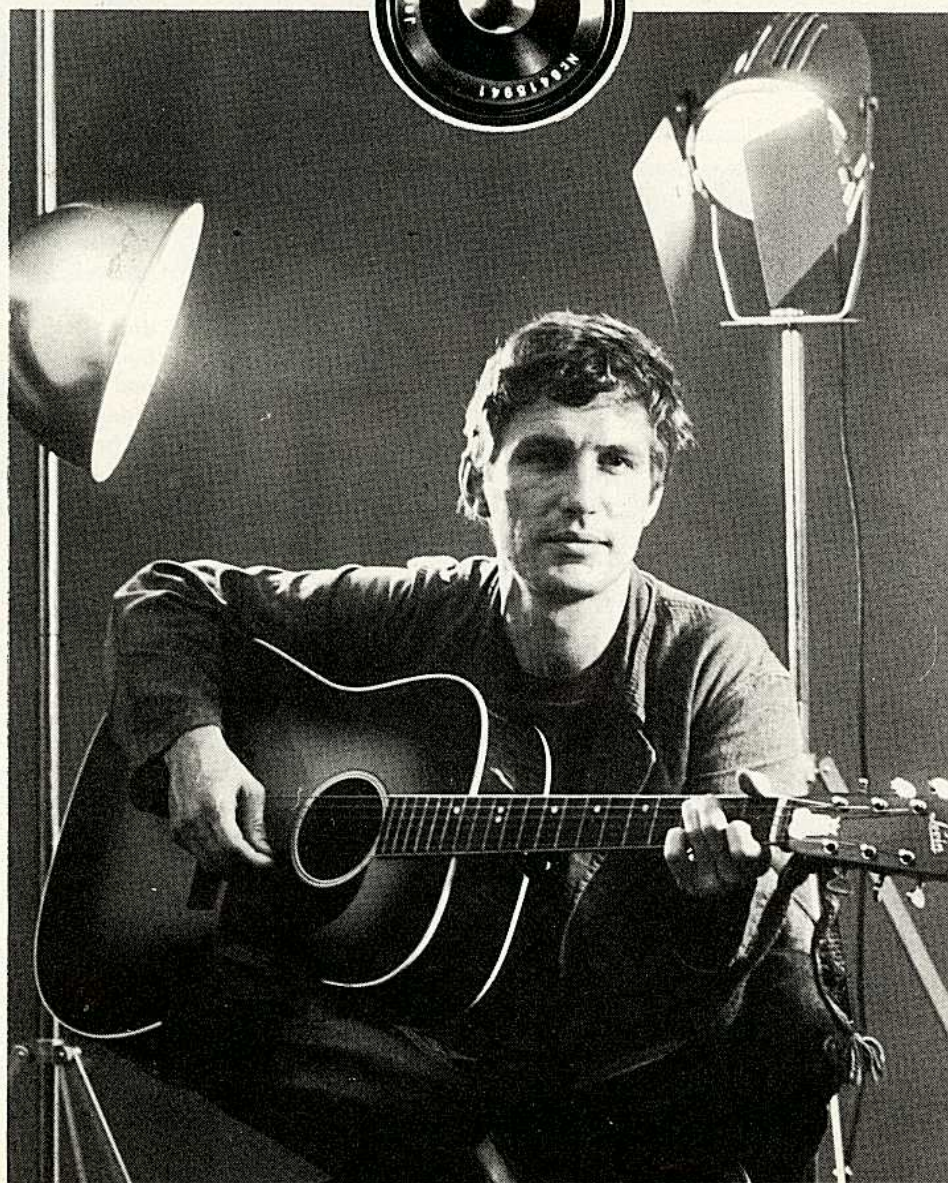
Det er de samme mennesker, som fornylig gjorde sig bemærket med udtalelser og læserbreve om „de unge ballademagere ved Storkespringvandet, som bare er ude på at provokere”.

Bevares, det var der enkelte bøller, som var. Men hovedparten af Storkespringvandsfolkene var stiltfærdige gemytter, som mødtes der for at hygge sig med folkesangen. Om få måneder, måske går der længere tid, vil disse læserbrev-skribenter hylde „Cæsar,”

Vi unge bliver nok lettest at vinde. Folkemusikkens bølge er startet i England/USA, som vi til stadighed har blikket rettet mod. At man nu vælger at synge danske tekster i Danmark skulle ikke byde på uoverstigelige vanskeligheder hos os.

Når det, teksterne siger, vel at mærke protesterer mod det, ungdommen siden Arilds tid har protesteret imod: De ældres forbenede meningstyranni.

Og — her kommer jeg selv ind i billedet — når musikken bare er rytmisk og god.

KORT OG GODT OM STORT OG SMÅT

På en nyligt udsendt EP har Brenda Lee taget sig af Sandie Shaw's „There's Always Something There To Remind Me" — Beatles' „Can't Buy Me Love" — Dave Berry's „The Crying Game" og Dusty Springfield's „Wishing And Hoping".

The Fortunes har nu også herhjemme udsendt deres efterfølger til debutsucces'en „You've Got Your Troubles". Titel „Here It Comes Again". The Bachelors' ny single i England er endnu en gammel evergreen „Chapel In The Moonlight".

Den svenske topgruppe The Shanes, som bl.a. har fået udsendt plade i England, skal nu på en 4 ugers turné i Spanien.

De svenske Sunspots hævder at have verdens højeste basguitarist, Anders Stomberg, som er ikke mindre end 1,98 meter.

Englands Ken Dodd, som nyligt toppede den engelske hitliste i flere uger med sin „Tears", fik i den anledning et telegram fra Beatles, som lød: „Skal du ruinere os?".

I begejstringen over Beatles-medaljerne havde vi nær glemmt, at også en anden af poppens store navne samme dag fik samme orden (MBE), nemlig sangeren Frankie Vaughan, som vi herhjemme kender bedst fra hans besøg, da hans plade „Hey Mama" lå på toppen af hitlisterne. Billedet viser ham sammen med en anden medaljemodtager, skuespillerinden Violet Carson.

Danny and The Royal Strings, som på Lolland-Falster i popularitet slår selv Peter Belli og The Defenders, har været på deres første udlandsengagement, som foregik i Göteborg.

Ingen ringere end folkveteranen, Pete Seeger, har komponeret The Byrds nyeste single „Turn, Turn, Turn".

The Ed Sullivan Show er nu i farver. Første gæstesolist var Englands Tom Jones.

Jonathan King, som fik stor succes på sin „Everybody's Gone To The Moon", har afslået tilbud fra USA med den begrundelse, at hans studier ved Oxforduniversitetet kommer i første række.

Graham Nash fra The Hollies har vist det sidste skrig i solbriller. De er trekantede.

Den amerikanske verdensentertainer, Sammy Davies's kone, May Britt, ankom forleden til Stockholm med parets søn Mark ved hånden for at besøge sine forældre, der bor i det stockholmske diplomat kvarter, Lidingö — Hun var ved ankomsten til Arlanda Lufthavnen ved Stockholm iført det sidste Hollywood skrig, knælange benklæder med tilhørende plettet jakke.

The Byrds ventes på genvisit i England i foråret 1966 og har efter sigende forbedret sig så meget, at fiaskoen, som deres første turné var, ikke kan gentages.

The Who planlægger en udvidelse af gruppen, hvilket har foranlediget sangeren Roger Daltrey til at true med at forlade gruppen, om det bliver til noget.

Bare en kvinde i trængslen på vej til sit arbejde. Men kvinden er Marlene Dietrich — og spadsereturen var hendes hotel til Theatre Royal, Sydney, Australien. Marlene nød det i jeans og kedeldragt. Ingen lagde særligt mærke til hende. Måske alligevel... Hun kom til Sydney fra Melbourne, og hendes show startede den 28. oktober.

Rudolph Hansen fra Defenders har netop fået en 9 uger gammel cockerspanielvalp. Den lyder navnet Cognac.

Maurice King og Barry Clayman, managers for bl.a. The Byrds, har slået sig sammen med Solomon Burke Agency. Det ny firma har i stalden navne som Twinkle, Bachelors og The Berries, som er det ny navn for de tidligere Rockin' Berries.

Ny single fra Donovan blev en af hans egne kompositioner „Turquoise".

Også Defenders har Johnny Dee komponeret til 2 sange, hvoraf den ene „So bad", der behandler teenagernes forhold til forældrene, må vist regnes i protestgenren.

Endnu en dansk folkesanger kommer nu på plade. Det drejer sig om århusianeren Frode Madsen, som debuterer med en LP. Alle titlerne er gamle danske ting.

Ved en special gallaforestilling på Paris' Marigny teater den 28. oktober var Cliff Richard and The Shadows toptjerner.

Blandt de medvirkende ved dette års Royal Command Performance på London Palladium sås bl.a. fra England Dusty Springfield og Dave Clark Five, mens The Beatles til alles forbløffelse afsløg indbydelsen til at medvirke. Deres begrundelse var, at det ikke rigtigt var deres publikum, hvorfor de hellere ville medvirke ved egne velgørenhedsforestillinger.

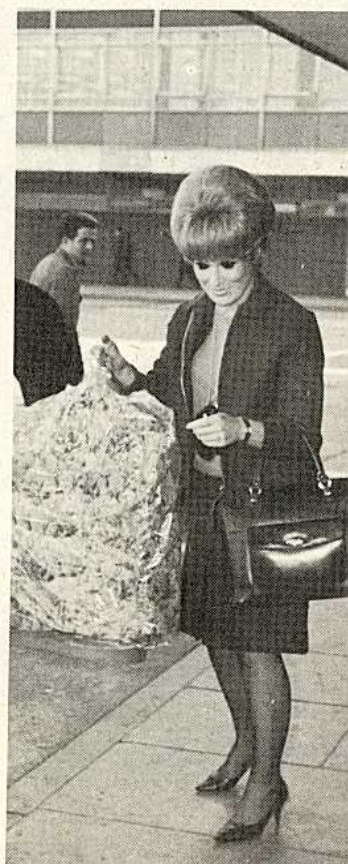
Petula Clark har fået ganske enestående succes på New Yorks fornemme Copacabana Club, og anmelderne bedømmer hende som en blanding af Edith Piaf, Judy Garland og Julie Andrews.

Popsangerinden Dusty Springfield ved afrejse fra Londons Lufthavn på vej til Chicago, hvor hun skal synge i en kabaret.

Defenders' plader kan nu høres over hele England, efter at Radio Caroline har købt et nyt senderskib fra en anden piratsender, Radio City.

I Nashville er det ikke protest-sange, som er det store sus, derimod sange om lastbilchaufførernes hårde liv på vejene.

I Belgien foretrækker man The Someones indspilning af „Hang On Sloopy" fremfor originalen med The McCoy's.

Popgruppen, The Dave Clark Five, ved afgangen fra Londons Airport på vej til Chicago, hvor de skal overvære premieren på deres film „Having a Wild Weekend“ (den engelske titel er: „Catch Us If You Can“). For Øjeblikket er Five's sang „Catch Us If You Can“ no. 4 på New Musical Express' hitliste.

Ikke mindre end 22 instrumenter behersker disse 5 yndige japanerinder, som netop her gæster Danmark efter bl.a. turne i USA. De hedder The Pink Pearls og havde stor succes ved sæsonens første „Weekend-spas“ i KB-hallen.

Kinks har netop været på en succesrig turné i Tyskland, hvor de foruden deres scene-show også medvirkede i adskillige TV-udsendelser.

Ikke blot de engelske grupper kan hensætte de amerikanske teenagere i ekstase. Da den amerikanske gruppe The Beach Boys forleden gav koncert i Massachusetts, forårsagede et begejstret publikum de værste odelæggelser i 31 år.

Donovan er ved at blive en alvorlig konkurrent til de engelske grupper, og amerikanske pladeselskaber og kunstnere står i kø for at få adgang til hans kompositioner.

Den amerikanske sammenlutning af juke box firmaer har tildelt sangeren Roger Miller, „King of the Road“, en statuette for at markere hans forestilling blandt de kunstnere, som spilles mest på jukebox i USA.

Francoise Hardy, den velkendte franske popsanger tilbringer nogle få dage i London hvor der optages en fuldtime TV-film, som skal vises i det franske TV til jul. Udsendelsen har titlen „Francoise i London“, og hun skal synges 7 sange i udsendelsen. Direktør er Jean Marie Perier, søn af Francoise Perier, den berømte franske skuespiller. Mandag den 11-10-65 blev Francoise filmet ved forskellige plakatsøjler i Udstillingsgaden.

Herman's Hermits rejser sidst i januar på en 14 dages turné til New Zealand og Australien. Der forhandles også om en turné til Japan i forbindelse hermed.

Louis Armstrong fyldte fornylig 65 år og blev fejret ved en kæmpefest i Atlantic City, Florida.

Som forløber for deres næste USA-turné sidst i oktober har Rolling Stones udsendt en ny single i Amerika „Get Off My Cloud“.

Bob Dylan er efterhånden nået i Beatles klasse, hvad angår honorarer. For en koncert i Hollywood fik han 340.000 kroner.

Folkgruppen The Silkie har fået stor succes med deres debutplade „You've Got To Hide Your Live Away“, en Lennon McCartney komposition, såvel Paul Mac Cartney som John Lennon tog del i indspilningen.

John Lennons sorte Rolls-Royce blev fornyligt forfulgt af en politipatrulje, som troede, at de helt sortklædte Beatles var en gangsterbande på vej fra et kup.

Det er nu definitivt, at Paul McCartney's egen „Yesterday“ ikke vil komme på single i England. Så foruden Matt Munro har nu også Marianne Faithful indsunget melodien.

Under Stones' nylige turne i England ville en fan i Liverpool ind i koncertsalen medbringende et dobbeltløbet haglgevær.

På Sortbørsen i Indonesien noteres en Swinging Blue Jeans single til 2 engelske pund.

Under sin seneste USA-turne traf Tom Jones bl. a. Elvis Presley, som udtalte, at han placerede Tom Jones „With These Hands“ blandt sine „top 10“.

Ganske vist benægtes det kraftigt af Paul McCartney, men mange andre er overbeviste om, at Beatles „I'm A Loser“ er en protestsang.

Barry McGuire påstår nu, at „Eve of Destruction“ ikke er nogen protestsang, men en kærlighedssang.

Paul McCartney's solosingle „Yesterday“ har i USA bragt BEATLES en ny guldplade.

Liverpool's popgruppe „The Fourmost“ medbringer to noget ualmindelige maskotter – Freddie – (et langhåret marsvin) og – Bertha – (en Bantamhøne) Fourmost's sidste plade hedder „Everything in the Garden“. Fra venstre til højre: Mike Millward, Dave Lovelady, Brian O'Hara med Freddie og Billy Hatton med Bertha på hovedet.

Suzanna Leigh – 21-årige engelske skuespillerinde, som rejste til Hawaii for at spille sammen med Elvis Presley i en film, er vendt tilbage til London. (Herover)

Hun sagde: „Elvis og jeg tog en drink sammen, og han spurgte mig, om jeg ville gå ud med ham. Jeg „afslog“ ham, – meget høfligt. Han slog næven i bordet og så meget arrig ud. Senere blev vi gode venner.“

De vil ødelægge myten om Tages, en konkurrerende gruppe. Disse 4 uhyggeligt udseende svenske herrer går under navnet „The Executors“, Skarpretterne.

BILLY FURY

i „I've gotta Horse"

Billy — med det frygtelige efternavn Fury er Englands Elvis Presley. Han er usandsynlig populær i sit hjemland, hvor hans melodier altid er med på toplisterne, og med sin første film PIGTRÅDSDRENGENE vandt han sig også et publikum i udlandet.

Nu kommer „I've gotta Horse", en musical med en meget spinkel handling, men til gengæld med et ocean af musik. Ikke mindre end 15 melodier har forfatterne strøet rundt omkring, og Billy synger, så snart der bliver lejlighed til det.

Billy Fury er født den 17. april i Liverpool, hvorfra jo al moderne engelsk musik synes at komme fra. Hans hidtil største pladesucces er „HALFWAY TO PARADISE", der holdt sig på hitlisterne i 20 uger.

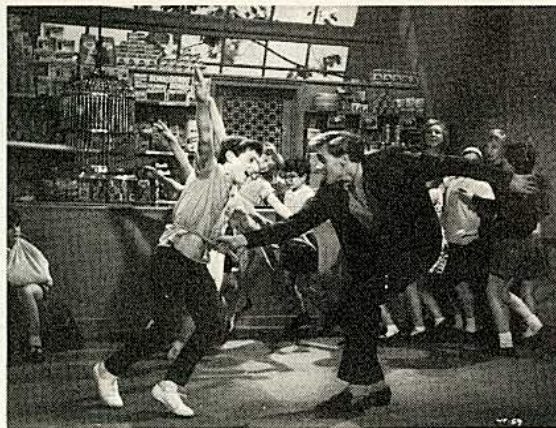
I „I've gotta Horse" lancerer han 5 nye træffere. Det er „I've gotta Horse" — „Stand by me" — „I like Animals" og „Won't somebody tell me why". Men han har selskab af The Gamblers, der spiller „I cried all night" og „Far, far away" samt The Bachelors med „The whole world in his Hands".

Samtidig får man med Billy Fury og andre medlemmer af showet „Wonderful Day" og „You've got to look right for the part".

1 Billy er stjernen i et stort show på Great Yarmouth, men til den afsluttende prøve er han pludselig forsvundet. Hans sekretær Jo (tv.) og hans manager Hymie aner ikke, hvor han er, og venter dirrende nervøse på ham.

2 Billy, der er en stor dyreven, er imidlertid blot gået ud for at købe sig en ny hund. Han har flere andre i forvejen. Han „forelsker" sig imidlertid i en hest, og i omsorgen for hesten glemmer han alt om prøverne.

3 Da Billy senere end i sidste øjeblik ankommer til prøven, får han af direktør Bartholomew at vide, at Billy kan være nok så meget stjerne han være vil, men når mr. Bartholomew har prøve, så har han prøve, og Billy har værsgo at være til tiden — ellers kan han gå. Og så går Billy — op på scenen og prøver.

4 Da Billy søger efter en stald til sin nye hest, ødelægger hesten, der hedder Anselmo, hele mikrofonanlægget på teatret, hvor Billy har efterladt den. Bartholomew raser og lover Billy al landsens ulykker. Jo og Billy har derefter en alvorlig diskussion om hans manglende evne til at overholde tider og hans lidt for store dyrevenlighed. Billy lover bod og bedring.

5 For sjov anmelder Hymie Anselmo til hestevæddeløbet i Yarmouth. Jo sætter nogle shillings ind i totalisatoren, og da Anselmo til alles overraskelse opnår en tredjeplads vinder hun en lille formue. Efter løbet får Anselmo lungebetændelse, og for at pleje hesten, glemmer Billy showet. Nu slipper Bartholomews tålmodighed op. Han fyrer Billy, og samtidig bliver Billy uvenner med Jo, fordi han ikke har lagt mærke til hendes nye kjole!

6 Da hans kammerater på teatret hører, at Billy har en hest med i Epsom-løbet, vil de gerne overvære løbet. De køber Derbydress og tager ud til den store begivenhed. Anselmo løber strålende, men ikke til en sejr, og så sker katastrofen. Danserne og sangerne kan ikke nå at være tilbage til teatret i rette tid til premieren!

7 Billy har imidlertid fået nye venner blandt de indflydelsesrige hesteejere. Disse hjælper til, så personalet på Great Yarmouth lige kan nå at komme i sidste øjeblik. Billy — som jo er fyret — får direktør Bartholomews tilgivelse, og han træder frem foran tilskuer og beder om undskyldning, fordi man optræder i Derby-dress, men der har desværre ikke været tid til at klæde om.

NF.P10

Men tilskuerne er henrykte, thi den fornemme påklædning kaster ekstra glans over showet ...

... og, oh under, Billy og Jo bliver gode venner igen, da han lover at passe tiderne og lægge mere mærke til hendes påklædning end til en hests tænder.

Buddy Holly begyndte allerede som 17-årig at synge rundt omkring i de lokale musikklubber som fandtes i Lubboch, USA, hvor Buddy Holly boede. Indenfor de næste to år havde han sammen med sin bedste ven, Bob Montgomery nået at skabe sig et navn og det lykkedes de to venner at få deres egen TV-udsendelse. Heri sang de navnlig country og westernsange og inden længe fik Buddy Holly et tilbud om en pladekontrakt. Buddy samlede en lille gruppe som blev kaldt „The Crickets” og med millionsælgeren „That'll be the day”, var hans navn slået fast.

Dette var i 1958 og nu fulgte et år med en række succes'er både på gramfonplader, TV-udsendelser og koncerter. Næsten overalt i USA og Europa var den høje slanke, altid smilende og venlige Buddy Holly, utrolig populær og det kom som et chok for de mange Buddy Holly tilhængere, da meddelelsen om Buddy Hollys tragiske død kom.

Det var om aftenen den 3. februar 1959. Buddy Holly havde sammen med Big Bobber og Richie Valens som var to meget populære sangere, medvirket i et af de store såkaldte „Big Beat” shows. Efter denne koncert skulle disse tre flyve til New York hvor de skulle give endnu en koncert. Men maskinen nåede aldrig aldrig sit mål. Den styrtede ned og alle tre omkom.

En lovende karriere var forbi. Men var Buddy Holly populær inden sin tragiske død, blev han det så sandelig ikke mindre efter. Grammofonelskabet havde netop foretaget en række indspilninger med ham og disse blev naturligvis udsendt. Plader som „Peggy Sue got married” og „It doesn't matter any more”, blev store hits for Buddy efter hans død.

Endnu i 1961 blev der stadig udsendt plader, men samtidig meddelte grammofonelskabet at man desværre var ved at løbe tør for Buddy Holly-indspilninger.

Men i begyndelsen af 1963 fandt man i Buddy Hollys hjem en række båndoptagelser. Disse viste sig at indeholde en række sange komponeret af Buddy.

KURT SKJOLDBY

skriver:

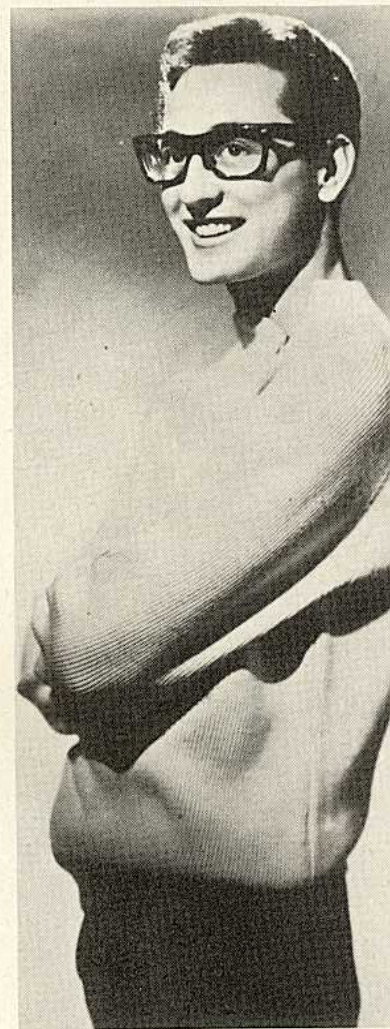
Skont Buddy Holly egentlig kun havde indsunget disse under en daglig træningstime, viste det sig at mange af disse var af så god en kvalitet, at de kunne bruges til plader. På disse båndoptagelser var der dog ikke musikledsagelse med, men grammofonelskabet fik fat i en gruppe som spillede

Her begynder en ny serie over afdøde popstjerner, som stadigvæk formår at hævde sig, på højde med nulevende sangstjerner.

i stil med Buddy Hollys gruppe. „The Fireballs” hed den, og disse indspillede nu musikken til disse nye Buddy Holly sange. Dette er selvfølgelig først og fremmest grunden til at man den dag i dag kan købe nye Buddy Holly plader.

I øvrigt har både the Beatles og Rolling Stones indspillet melodier skrevet af Buddy Holly, f.eks. „Words of love” and „Not fade away”.

Sidste nyt herhjemme er en LP-plade med country and western-numre, pladen hedder „Holly in the Hills” og mon ikke dette bliver det sidste der kommer fra Buddy Holly?

DENSON

The original English
Beat-Boot
m. høj hæl og spænde

Kr. 88,-
Sendes overalt

Egen import
Eneforhandler for Danmark

Troelstrup

MI 9285 - Vester Voldgade 5
Husk venligst: MANDAG åbner vi først kl. 12

BUDDY HOLLY AND THE CRICKETS

BEATLES PORTRÆTTER

Mange læsere har bedt os bringe de fire Beatles i renskårne farveportrætter. Ønsket efterkommer vi hermed. Vi starter med Paul McCartney og fortsætter de næste numre med de tre andre medlemmer af verdens absolutte topgruppe. Portrætterne er specielt udvalgt til formålet af Paul, John, George og Ringo, som uafsladeligt har været stillet overfor ønsket om sådanne billeder fra deres fans.

De fire drenge har derfor blandt de tusinder og atter tusinder af portrætter, som i tidens løb taget af dem, udvalgt netop disse fire som de bedste.

BEAT er derfor glad over at kunne bringe disse helsides-fanbilleder af The Beatles med eneret Danmark.

PAUL
McCARTNEY

MICK

JAGGER

Mick Jagers stuer bærer præg af hans farveglæde. Det blå gardin og den spættede bagvæg vidner om det. Her står Mick ved sit teaktræsarrangement midt i en af stuerne. Læg mærke til de tomme boghylder. Mick er ingen læsehest.

Mick Jagers lejlighed er en typisk ungarlehybel. Ved det runde bord i køkkenet spiser Mick sin morgenmad: Grapefruit, te og postejkage. (Nederst tv). Et andet eksempel på Mick Jagers farveglæde er den knaldrøde slåbrok, som Mick tilbringer hovedparten af sit hjemmeliv i. (Nederst til højre).

Tekst: Erik Haaest
Fotos: Bent Rej

Mick Jagger bor i en spændende kælderlejlighed nær Oxford Street.

Man skal være godt kendt i det kvarter for at finde huset. Hen ad hovedgaden, ind i en lille sidegade, lidt ned til højre i en gyde og så op bag tre små ejendomme. Og så måtte vi alligevel spørge gadefejeren om, hvilken dør, vi skulle lette dørhammeren på.

Mick har ikke just ord for at være gæstfri, og det forstod vi straks, han åbnede døren. Han lignede en fabrik for agurkesalat. Senere fik vi forklaringen: En syg kat og en sur Chrissie Shrimpton. Der var — sagt på godt dansk — rigtig røg i køkkenet.

Nå, han tøede nu op efter fotograferingen (Han hader at blive fotograferet). Når han overhovedet var gået med til fotograferingen, skyldtes det kun vort private venskab, samt at Brian Jones havde overtalt ham efter at vi havde været hos alle de fire andre Stones.

Mick har ingen entre. Man går lige ind i stuen fra gaden. Døren til gaden ses på farvebilledet, halvt skjult bag det spættede gardin. Stuen og køkkenet er i eet. Billederne af stuen er simpelthen taget ude fra køkkenet og køkkenbilledet til gengæld taget fra stuen. Der er ingen væg imellem, kun hyldearrangementet, som Mick på billederne læner sig op af.

Mick er noget af en ræv, og han har da også to udgange. Den anden går fra soveværelset gennem en kælderskakt op i parallelgaden.

Møbleringen er sparsom. En sofa, et par lænestole, et hvidt gulvtæppe og en kunstig vægkamin. Plus altså det delvis tomme reolsystem med en vase og tre lystager.

Soveværelset er åbenbart hans og Chrissies tilholdssted. Det er overmøbleret med skabe, spejle, ugeblade og pladespiller, kosmetik (mest Chrissies) og radio.

MIN PIGE ER FREDET

siger Mick

I samme øjeblik, vi trådte ind ad fordøren, forsvandt Chrissie ud af bagdøren. „Min pige er fredet”, sagde Mick surt. „Hun skal ikke fotografers, bortset fra de professionelle modefotos.”

Selv om Micks pige var ude af huset, bar lejligheden alligevel tydeligt præg af hendes daglige tilstedeværelse. Om ikke andet så på grund af telefonerne.

— Chrissie kan tale i telefon i timevis, sagde Mick, så vi må have to telefoner i hvert lokale. Jeg kan jo også have noget at telefonere om.

Der stod endnu kopper og tallerkener på køkkenbordet. Her spiser Mick og Chrissie. Morgenmaden var lige overstået. Klokken var for resten tre om eftermiddagen.

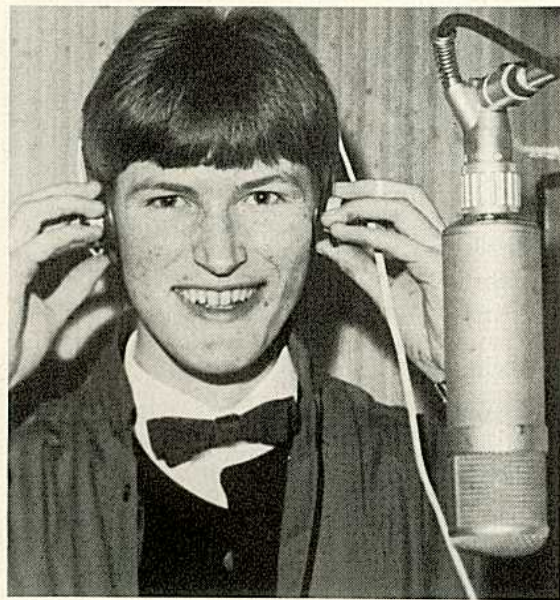
PEDER LØVETÆMMER

Peder Bundgaard, 20 år og boghandlerlærling fra Tømmerup ved Holbæk, havde en herlig dag med The Lions — selv om den blev noget anderledes end planlagt.

Vi havde udsat og udsat dagen, fordi BEAT gerne ville have, at vinderen af konkurrencen om den bedste pladeforside til „løverne” fik „En dag med Lions” netop en dag, hvor de indspillede pladen.

Da optagelserne trak ud, trak dagen også ud. Men endelig kunne vi få studie. Peter blev indbudt o.s.v.

Og så kunne vi faktisk ikke lade være at

Øverst på siden:

Vinderen af „En dag med Lions”, Peder Bundgaard, slanger sig her på Hit Houses bardisk med sin forside-tegning og omgivet af de fem Lions.

Peder Bundgaard fik lov at høre båndet med Lions' nye LP, som netop er færdig-indspillet, men endnu ikke udsendt.

Sådan presses en grammofonplade. Lions og Peder Bundgaard er lige interesserede i at se teknikken bag pladerne.

grine en smule, da Peter og Lions troppede op uden for pladestudiet ... og fandt det optaget af Johnny Reimar. På grund af forskellige misforståelser var Lions' optagelser blevet udsat to dage.

Nå, det gjorde nu ikke så meget. De fem Lions sørgede godt for Peder, som fortalte dem, at han havde haft en del besvær med at „tæmme løverne på tegnepapiret”, da han i sin tid lavede sin forside-tegning.

Til gengæld syntes han ikke, at de var særlig vilde, da han endelig stod ansigt til ansigt med dem.

Peder kom ind og så studiet, hvor optagelserne skulle have fundet sted, og i stedet for indspilningen fik han lov at komme ud i den tekniske afdeling, hvor pladerne presses. Det havde „løverne” heller aldrig set før, så de var lige så interesserede som vor vinder.

Senere gik de alle ud i Hit House, hvor Lions havde fået lov at træne nogle eftermiddage, og senere gik de på cafeteria for at spise. Dagen sluttede med biografbesøg til Dirch Passer-farce „Pigen og Millionæren” med afsluttende besøg på pladeselskabet Triola, som udgiver Lions' plader. Her fik Peder Bundgaard udleveret en komplet samling Lions-plader plus et gavekort til den LP-plade, som netop er færdig-indspillet med The Lions, men endnu ikke udkommet.

2., 3. og 4. præmierne er nu tilsendt vinderne, og alle, der deltog, har modtaget et smukt brev med autografer fra de fem festlige gutter. BEAT har således kun tilbage at takke for interessen for vor lille konkurrencesøg. Vi vender tilbage med en ny, spændende konkurrenceopgave, så snart den nuværende „Hvem er det?” er afsluttet.

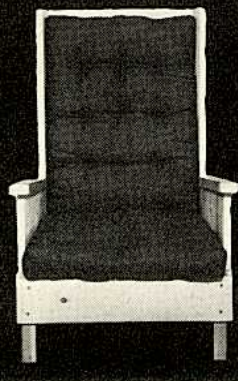
Kr. 135
u. hynder.
Kr. 210
m. konge-
blå hynder

»DET VAR DA EN

dejlign stol, hvorfor ikke sælge den som samlesæt«
- har mange sagt. Det gør vi nu for kun kr. 135,-.
Stolen er rigtig bamset og meget solid. Den leveres
med eller uden hynder i dejligt fyrretræ. Med hver
stol følger anvisning på hvordan den samles.

Send beløbet med nøjagtig afsenderadresse til:

EAT, RÅDHUSSTRÆDE 3a, K.TLF.11 93 89

TIL ALLE TEENAGERS!

Pop-Centry er startet

Navnet siger uden tvivl enhver teenager, hvad det
drejer sig om, men lad os alligevel lige give et
par oplysninger om Pop-Centry.

For et kontingent på 10 kr. halvårligt får ethvert
medlem følgende:

★ Et rigt illustreret medlemsblad hver måned omhandlende sidste nyheder om
Sean Connery eller måske bedre kendt som James Bond og andre skuespillere,
der i øjeblikket er populære hos teenagere.

Beatles - Rolling Stones - Kinks - Pretty Things - Animals - Byrds - Elvis
Presley - Cliff Richard - Tom Jones - Donovan - Bob Dylan og mange andre.

★ 10 % på alle plader, der købes hos
Selandia Radio, Vesterbrogade.

Desuden kan ethvert medlem deltage ganske gratis i vort underholdende tegne-
kursus pr. brev. I vort tegnekursus vil I træffe så spændende kunstnere som
Diana Thorne, Edward Lindahl, Raymond Sheppard og til sidst, men ikke mindst,
Picasso. I vil bl. a. lære vittighedstegning, karikaturtegning, dyretegning, croquis-
tegning og landskabstegning.

Hver måned trækkes der desuden lod om en pladespiller samt 5 LP'er. Alt dette
for 10 kr. halvårligt. - Utroligt!

Fuld tilfredshed eller pengene tilbage. Hvis man efter at have modtaget det første
medlemsblad ikke er tilfreds, bliver de indbetalte 10 kroner straks returneret.
Beløbet bedes venligst sendt på en postanvisning.

INDMELDELSBLANKET

AFSENDER

NAVN

ADRESSE

ALDER

Pop-Centry

Johan Kellers Vej 39

Kbhvn. SV

Dave Clark Five: „Wild Weekend” EP (Co-
lombia)

Jeg er ikke meget for DC5, de efterligner The
Beatles for meget. Bedst på denne plade er
„Wild Weekend”, som er et rock-nummer i
stil med „Reelin’ n Rockin’”. De tre andre num-
re er typiske forsøg på at efterligne The Beatles.

Sam The Sham: „Ju Ju Hand/Big city lights”
(MGM)

A-siden er en rytmisk melodi, der minder for
meget om „Wooly Bully”. B-side er et rigtigt
rhythm’n blues-nummer, der havde fortjent
at være a-side.

Joan Baez: „Joan Baez” EP (Roulette)

Folkesang af højeste karat.

X-Group: „All the time/Temptation”

A-siden er tålelig. „Temptation” er ulidelig,
når man også har hørt nummeret med The
Everly Brothers.

Bobby Lee: „Only the heartaches/Millers cave”

Fin fin Country og Western sang fra Bobby
Lee. Guitarspillet helt i toppen.

Donovan: „The Universal soldier” EP (Pye)

Donovans første EP er en træffer. Den indehol-
der foruden titelmelodien tre andre eminente
anti-krigssange. Donovan bliver kun akkom-
pagneret af singuitar og mundharpe. Donovan
er ingen stor sanger, men hans stemme har
noget særligt over sig, der gør, at man ikke
kan lade være med at lytte. Lyt rigtigt til tek-
sterne, de er simpelthen hævet over al kritik.

Joan Baez: „There but for fortune/The unquiet
grave” (Amado)

Den amerikanske folkesangerinde præsenterer
os her for sin store engelske succes. Ikke un-
derligt, den blev et hit. Melodien er god, og tek-
sten usædvanlig intelligent. B-siden er knap
så god, men over gennemsnittet.

The Supremes: „Nothing but heartaches/He
holds his own (Tamla Motown)

A-siden er en god hurtig melodi i den specielle
Supremes-stil. Af opbygning minder den en del
om deres tidligere hit „Baby love”. „He holds
his own” er i stil med a-siden, dog knapt så
iørefaldende.

Manfred Mann: „If you gotta go, go now/
Stay around” (HMW)

Manfred Mann og Bob Dylan, hvilken sam-
mensætning! Resultatet må blive et hit ud
over det sædvanlige. A-siden, som er skrevet
af Bob Dylan, er et af de bedste numre, der er
udkommet på plade. Melodien er i middeltem-
po, og med et meget iørefaldende refræn. B-
siden er mere intetsigende.

Man er iøvrigt meget forarget over teksten
i England. Englænderne betragter den som
vulgær, jeg vil nærmere kalde den interessant.
Efter at have hørt denne plade, udnævner jeg
Manfred Mann som værende Englands dyg-
tigste gruppe, skarpt forfulgt af The Animals
og The Hollies.

RILLE-RACE

TORBEN JØRGENSEN skriver om de nye plader

The Hollies: „HOLLIES” LP (Parlaphone)

For at kunne rose The Hollies nyeste LP nok, måtte jeg have det halve Beat, men i stedet må jeg nøjes med et par linier.

LP'en er simpelthen fantastisk.

Det er det bedste, jeg endnu har hørt fra et poporkester. Når The Hollies kommer til staden, vil man ved koncerten finde mig på en af de tre første rækker.

Alle tolv numre er godt arrangeret, og The Hollies' udførelse er perfekt. Sangen, især den flerstemmige, er omtrent dobbelt så god som Beatles'.

Pladen veksler fra rock („Down the line” og „Lawdy miss Clawdy”) til folkesang („Very last day”).

Ennver trommeslagers drøm må være at komme til at slå lige så godt som Bobby Elliot. Det han præsenterer på pladen er lækkerier.

Herman's Hermits: „Just a little bit better”/„Take love, give love” (Columbia)

Jeg tror, Herman's Hermits gør grin med det hele. Denne gang præsenterer de et udpræget beat-nummer i middeltempo. Melodierne har et iørefaldende tema og sangen er god.

Cæsar: „Jorden i flammer”/„Storke-springvandet” (Sonet)

Først rosen. Thøger Olesens oversættelse af „Eve of Destruction” er forfærdelig. Det er første gang, jeg hører en plade sunget på dansk, hvor det ikke løber mig koldt ned ad ryggen.

Så risen. Cæsar kan ikke synge. Visse steder har han besvær med at holde takten, og så synger han falsk. Med lidt undervisning kunne han måske lære at synge i Dylan-Donovan-stilen.

The Walker Brothers: „Make it easy on yourself”/„But I do” (Philips)

A-siden er en efterligning af P.J. Proby. Både arrangementet af den langsomme melodi og sangen er kopieret. Men det er en god kopi. B-siden er næsten dobbelt så god. Det er en ny og bedre version af det gamle Clarence „Frogman” Henny nit.

Sonny: „Laugh at me”/„Tony” (Atlantic)

Sonny opfordrer alle til at le ad ham, mange gør det nok også. Men man kan ikke le ad ham på denne plade. Sonny's skingre stemme er ikke til at stå for i denne hjemmelavede Dylan-agtige melodi. Med hensyn til teksten nøjes jeg med at smile overbærende.

Melvis and his Gentlemen. LP (Triola)

Sir Henry lagde ud, Matadorerne fulgte dem op, og nu har Melvis and his Gentlemen fuldendt det. Nemlig beviserne for, at der kan laves LP'er af international standard herhjemme.

Alle numrene er lige i øjet. Musikken er en nydelse at lytte til. Der er flere instrumentalnumre på pladen, der vidner om gruppens musikalitet og kunnen. Mogens Petersen har selv komponeret nogle numre på pladen, som absolut ikke nærer til de dårligste.

Af mere kendte melodier kan nævnes: „Hi-heel sneakers”, „Exodus” og „Maria”.

The Seekers: „The Seekers” LP (Ariola)

Lad det være sagt med det samme. Jeg bryder mig ikke om The Seekers' form for folkemusik. Den virker for steril.

Man kommer dog ikke uden om, at det vi hører på denne LP, musikalsk og sangmæssigt er helt på toppen.

For virkelige folksongs-lovers er pladen et klenodie. Pladen indeholder bl.a. deres nyeste single „Chilly Winds” og de mere kendte numre „All my trials” og „If I had a hammer”.

Chuck Berry: „St. Louis to Liverpool” LP (Chess)

Gode gamle moderne Chuck Berry vil aldrig gå af mode.

Denne LP er fyldt med faste og inciterende rytmer. Det er fantastisk som Chuck Berry-plader altid er fyldt med atmosfære.

Prøv at lytte nærmere til teksterne på pladen. De er virkelig morsomme, og Chuck får altid fortalt en mindre roman.

Pladen indeholder flere af Chuck Berry's mere kendte melodier, f. eks. „No particular place to go”, „You never can tell” og „Promised Land”.

Chuck „Crasyleg” Berry kører frem med et par instrumentalnumre, hvor man rigtig fornemmer hans „torpedofingre”, som han kan flytte „nallerne”.

Åben sætning til Chuck Berry: „Tak for pladen, Chuck”.

Herman uden Hermits

The Hollies — den bedste popplade i lang tid

The Black Beats: „Please don't feel too bad/Beautiful Delilah” (Odeon)

At det er The Black Beats debutplade høres tydeligt. De mangler endnu en smule professionel dygtighed. „Please don't feel” er dog ikke helt uden evner, den kan udmærket gå hen og blive et hit. The Black Beats har DET i sig, de ved bare ikke rigtigt, hvordan de kan udnytte det. Jeg glæder mig til at høre deres næste plade.

The Shamrocks: „La la la/And I need you” (Karusell)

To gode rhythm'n blues numre. Musik og sang står stærkt.

Moderne ungdom går i tøj fra **TØJHUSET**

Smarte terylene habitter i hanefødsmonster med skrå lommer, fløjskrave, opslag på ærmerne o.s.v.

368,- 318,-

Samme habit med sjalskrave i moderne blå samt guld- og sølvdessins

248,-

Imit skindjacker - i den bløde sorte kvalitet, der aldrig går af mode **69,85** samme jakke uden revers, kun få stk. tilbage **39,85** Ægte skindveste, meget smarte **69,85** Ægte skindjacker i fineste udenl. fabrikat .. **268,-**

Postordre ekspederes omgående

Tøjhuset^s
HERREMAGASINER

Fælledvej 16 - Nora 6419 - Fredensgade 13
Blågård Plads 23 - hj. af Slotsg. - Nora 8955

Chuck Berry: HUMØR ER MIT KONTAKTMIDDEL!

Chuck Berry kom hertil med mange varme anbefalinger fra beatmusikkens store unge mænd. Beatles, Rolling Stones, Animals. — De har alle givet ham en stor del af æren for den musik, de spiller. Alle har de indrømmet deres gæld til beatmusikkens store, gamle (34 år) mand.

Han forlod KB Hallens scene efter at have fået salen til at sidde musestille og lytte. Chuck Berry er ikke alene beatmusikkens inspirator — han er dens åndelige far, søn og sønnesøn. Begavet med en rig, original musikalsk fantasi og en smittende, boblende humor.

Jeg vidste, at han startede i branchen for ti år siden, at han har været i spjældet i fire år for at have bortført en hvis pige, og at antallet af hans hits er legio. Men jeg vidste intet om manden bag myten.

Vi mødtes på hans værelse på Hotel Tre Falke. Chuck Berry sad lang, sammenkrøllet og tilbageholdende i en lænestol med en transportabel grammofoon larmende foran sig. Jeg spurgte, om vi måtte tage et billede. Han så bestemt op og sagde:

— Ikke herinde. Dette hotelværelse er mit hjem for øjeblikket, og jeg har altid holdt mit privatliv uden for Showbusiness. Jeg rejser meget og føler mig hjemme ethvert sted på kloden.

At føle sig hjemme har noget med dette her inde at gøre — han bankede sig på hjertet — og ikke med afstanden. Man kan føle sig hjemløs to minutters gang fra sit hjem — og man kan føle sig hjemme i hjertet to døgn flyrejse derfra.

Egentlig burde jeg have vidst, at det næste spørgsmål ikke skulle have været

stillet. Chuck Berrys venlige sorte øjne frøs til is, da jeg spurgte: — Sig mig, dette her fængselsophold, hvordan med det?

Han gryntede bare og så ud, som om han ville rejse sig og hive os ud ved hoved og bag. Jeg skyndte mig at bakke ud af den pinlige situation ved at sige, at jeg blot ville have hans version for at kunne skrive så sandt som muligt.

Han afbrød: — Lad være med at skrive noget om det, skriv om min musik i stedet.

— Ok, hvad med den?
— Hvad med den? Ja, hvad med den. Den er en del af min barndomsyd-på, en del af de farvede blues. Hele min familie var stærkt engageret i den lokale baptistiske kirke, hvor min far var leder af koret. Der fik jeg min første musikalske uddannelse. Jeg begyndte at spille guitar som 14-årig af ren og skær eventyrlyst. Jeg ville prøve noget nyt. Gennembruddet kom tre år efter, at jeg havde dannet min egen gruppe. Det kom med den første plade Maibellene, som til stor overraskelse for mig selv blev en helt enorm succes.

— Hvad er der sket med Deres musik siden?

— Jeg er forhåbentlig blevet en dygtigere musiker, men der er ikke sket nogen afgørende ændring af min stil. Det håber jeg i hvert fald ikke. Jeg har tilstræbt at holde den samme grundfølelse.

— Føler De Dem bæret eller fornærmet over, at Beatles og Rolling Stones har lånt fra Deres musik?

— Ingen af delene. De har jo betalt for lånet med en pragtfuld musikalsk originalitet. Jeg kan li' de fyre. De er

kolleger, og det er den fornemste kompliment, jeg kender.

— Har De mødt nogen af dem?
— Jeg var sammen med Beatles i 1964. Det var den hårdeste og skæggeste aften, jeg har haft. Jeg forsøgte at holde trit med deres whisky-drikkeri i orangejuice. Har man hørt om orangejuice-forgiftning før?

— Hvordan er amerikansk showbizz i forhold til engelsk?

— Konservativ. Det lange hår ville aldrig være startet i USA. Der er man for pæn og for bange for at skille sig ud fra de andre, til at kaste sig ud i den slags herlige eksperimenter.

Til gengæld har jeg på fornemmelsen, at de værdsatte musikken. Det var deres svar: De ville høre, hvad jeg lavede.

— Vi havde regnet med, at De havde Deres egen gruppe med?

— Hør nu her, jeg kanse, om en promotor er fornuftig eller ej. SBA er fornuftige, og ingen fornuftig promotor vil betale seks 1. klasses flyvebilletter fra USA. Og skal jeg have mine musikere gennem ti år med, skal de rejse lige så godt som jeg.

— Men er det ikke distraherende at skulle arbejde med en fuldstændig ukendt samling musikere?

**CARSTEN
GROLIN**

skriver:

Til gengæld skrider det amerikanske publikum mindre end det engelske — selvom de skrider højt nok. Jeg har spillet for op mod 27.000 mennesker, og følt mig som om jeg gik på skafottet med bagbundne hænder. Jeg vidste, hvad der ville ske, men kunne ikke gøre noget ved det.

— Hvad skete der?

— Det var en af de to gange, mine koncerter er endt i slagsmål mellem tilskuere og politi. Ellers plejer publikum at nøjes med at stå op på sæderne og danse. Det regner jeg for en almindelig begejstringstilkendegivelse. Når man går på scenen, er det for at komme i kontakt med publikum. Ekstasen er det svar, man får, og man må akceptere, hvad publikum har at give.

— Hvordan var det danske publikum?

— Det svarede ikke til de rygter, jeg havde hørt.

Jeg havde ventet mægtig ballade.

— Hvis de er musikere — og det er Les Rivals, som jeg spillede med — så kan jeg fortælle dem alt om mine melodier med nøjagtig 35 ord. Jeg har prøvet det masser af gange. — Er de ikke musikere, må jeg kløve mig fra det på scenen. Humor er jo i forvejen en væsentlig bestanddel af min sceneoptræden. Det er det mest effektive internationale kommunikationsmiddel.

Der var engang en trommeslager i New Orleans, som ganske simpelt frøs til is, da han skulle gå ind i andet kor i Maibellene. Han sad der med trommestikkerne løftet og stirrede måbende op mod loftet. Så vendte jeg mig om og sang til ham: — Det er ikke Gud, men publikum du spiller for. Publikum brølede af latter, det vækkede ham, og pludselig fyrede han hele Maibellene af på 15 sekunder. Bagefter tog vi den forfra.

DE VANDT

De vandt fribilletterne til Proby/Berry-koncerten:

Hans Henrik Liberoth, Blåregnvænget 19, Virum

Jørgen Meincke, Højdevang 13, Hørsholm
Svend Ahnstrøm, Platanvej 20, Frederikssund
Claus Carstensen, Ejderstedgade 30, Kbh. V

Eva Smith, Kirkegade 9, Frederiksværk
Lena H. Petersen, Blichersvej 15, Helsingør
Marianne Hansen, Vadbrosvej 64, st. tv., Søborg
Martin Nielsen, Drosselvej 10, Kolding
Marianne Rydberg, P. Knudsensgade 102, 2. th. SV
Tadeuzz Mollin, Sdr. Boulevard 102 st., Odense

En Drøn-SEEKER succes

Egentlig skulle de kun på ferie i 10 dage i England, Athol Guy, Keith Potger, Bruce Woodley og Judith Durham fra Melbourne, Australien. Blot en tur til Europa, uden bagtanker, men selvfølgelig med et lille håb om at tjene til mad og hotelophold ved et par småjobs på restauranter og kabaretter.

Tre uger efter ankomsten til London i maj 1964 var den australske folke-gruppe på vej mod det helt store gennembrud i England, og blev tilbudt en optræden i TV-programmet Sunday Night at The London Palladium. Og der er det ved „Sunday Night”, at man normalt først bliver bedt om at vise sig dér, når man har mindst to hits bag sig!

De 10 dage blev til et år. Seekers gjorde enormt indtryk på det engelske publikum — og den populære folkemusik var på vej op. De blev rigtige folk med den rigtige musik på det rigtige tidspunkt.

I Australien havde Seekers indspillet plader nærmest for sjov — men aldrig gjort sig forhåbninger om kommerciel succes. Hvad de ikke kunne hjemme, skulle lykkes i England. To uger efter ankomsten optrådte de sammen med Dusty Springfield, som introducerede dem til sin bror Tom — engang ligesom Dusty medlem af den berømte engelske familie-folkegruppe The Springfields. Tom skrev en melodi til Seekers, kontaktede deres manager og arrangerede en pladeindspilning på Columbia. Resultatet blev „I'll Never Find Another You”, som i løbet af en måned arbejdede sig op på hitlisternes førsteplads og blev en af de mest langvarige succeser i engelsk underholdning. Endnu et år efter fremkomsten sælges den godt.

Seekers er alle født i Melbourne, og skønt Athol, Keith og Bruce gik i skole sammen, lærte de ikke at kende hinanden før i 1962, hvor de sammen med en fjerdemand dannede The Seekers, opkaldt efter alle de indvandre-

re, der rejser Australien rundt og søger arbejde, succes.

Judith Durham sang jazz med forskellige grupper i Melbourne og fik samtidig klassisk sangundervisning. Hun ville være operasangerinde, men var almindelig anerkendt som en god, bluesy sangerinde med en hård, rusten stemme. Ved et tilfælde kom hun til at arbejde i samme firma som Athol, og da det fjerde medlem forlod Seekers, benyttede de chancen til at sikre sig hende som sangerinde.

Judith er 22 år og spiller fremragende piano, men kun klassisk. Hun „digger” folkesang, blot den ikke er for overarrangeret og smart. Hun afskyr kunstighed. Bas-spille- ren (og det er for en gangs skyld en vaske- ægte gulvbas) Athol Guy er 25, guitaristen Keith Potger (akustisk guitar, igen til en forskel) er 24 og tidligere radiomand, mens Bruce Woodley, gruppens spanske guitar, er 23 og har en fortid som gunslinger bag sig. Han var i et stykke tid maskingeværbevæb- net vagt på en lønningsbil. Bortset fra det er han folkemusikfan om en hals og hader, som Animals' Eric Burdon, racediskrimination så meget, at efterforskning af dens årsager, virk- ninger og former er blevet en slags hobby.

I maj 1965 vendte Seekers hjem til Au- stralien — på en 10-dages turné. Det blev et triumftog, som kun kan sammenlignes med den modtagelse Beatles fik. Ved hovedkon- certen i Melbourne fik Seekers overrakt fire guld-plader for salg af „I'll never find another You”. Da de vendte tilbage til London, fik de samme hæder for det engelske salg, og når de om kort tid rejser til USA for at med- virke i Ed Sullivans TV-show venter også dér fire plader af guld.

Samtidig er deres anden single, „A world of our own” — også skrevet af Tom Spring- field — blevet modtaget med lige så stor glæ- de som den første.

Her er de fantastiske
KUNSTIGE DIAMANTER
FRA USA

38⁵⁰

FOR BEGGE RINGENE
direkte importeret fra USA

FULD GARANTI

**Bær disse ringe i 10 dage
FOR VOR RISIKO
De betaler INTET....**

hvis Deres guldsmed
er i stand til at afgøre,
at diamanterne ikke er
ÆGTE DIAMANTER

Hvorfor risikere at tabe ægte diamanter? Disse nye imitationer direkte indført fra USA synes så ÆGTE, at vi gerne påtager os risikoen ved at give Dem lov til at returnere dem til os, hvis Deres guldsmed fortæller Dem, at de er falske.

FORLOVELSES-RING eller venskabsring.
Stor diamant med fantastisk spil, udsøgt mon- teret med 2 mindre sten ved hver side - ringen er belagt med 14 karats guld - officielt ame- rikansk stempel i ringen.

7 DIAMANTER 7 ens diamanter ved siden af hinanden i den anden ring (det vil være meget vanskeligt for Dem, selv med en diamantlup at skelne dem fra ægte diamanter). Ringen er belagt med 14 karats guld - ligeledes med det officielle amerikanske stempel.

GRATIS
amerikansk
LUXUS-ETUI

De to smykker, uforligneligt mon- teret efter den nye amerikanske teknik, leveres i dag i originalt amerikansk etui. Introduktionspris i Danmark kun kr. 38,50! Ja, De læser rigtigt. Kun kr. 38,50 som endelig og fuldstændig betaling! For de to ringe! Bær dem på prøve i 10 dage og send dem tilbage mod omgående godtgørelse, dersom Deres guldsmed kan fastslå, at diamanterne ikke er ægte diamanter. Udnyt denne introduktions-pris, som De aldrig nogensinde vil se mere!

KUPON indsendes til: Intermail,
Vesterbrogade 27, København V.

Send mig pr. efterkrav de i annoncen omtalte to 14 karats guldbelagte ringe med de fantastiske kunstige diamanter fra USA, leveret i det originale amerikanske luxus-etui. Pris kr. 38,50 + portoudlæg.

Såfremt min guldsmed er i stand til at afgøre, at diamanterne er falske, kan jeg returnere ringene i løbet af 10 dage mod omgående godtgørelse.

Opgiv størrelse af ringene eller vedlæg en tråd som har været knyttet omkring fingeren. Mærk venligst kuverten: BE-R-II

Navn

Stilling

Adresse

POP i TOP

The Defenders
Peter Belli
et Les Rivals
The Beefeaters
Joe E. Carter's
Group
The Hitmakers
Someones
The Lions
Kenny and the
Stringers

The Beethovens
The Blackpooles
Melvis
and his Gentlemen
The Bristols
The Donkeys

Den engelske sanger
JOHNNY DEE
and the
Dee-Troit Sounds

Papa Bues
Viking Jazzband
Birthe Wilke
3 Danes
Jette Ziegler
Dario Campeotto
Matty Peters

Folkemusik:
„Cæsar“
Cy og Maia
PER DICH

ENGAGERES KUN HOS:

sba
SCANDINAVIAN BOOKING AGENCY
Vesterbrogade 31,
Kbhvn. V.
Tlf. Hilda 3287

SERVICE og REKLAME:
PUBLIC CENTER A/S
Gasværksvej 10 A
København V
Tlf. EVa 1144*

POP i TOP

Purple door

Performers Management
Service

henv. efter kl. 13
på Mi 34 11

★ NYHED! ★

Det dansk

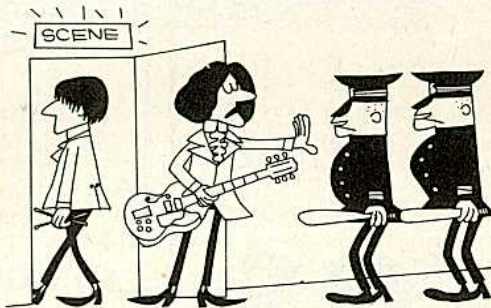
SCOTSK E

orkester

MAC PHERSSON'S

kan kun engageres gennem
MAC PHERSSON MUSIC

★ c/o Per Meistrup ★
Godthåbshave 4
Telefon FASAN 2112

Vi kan godt selv slå takten!

bündgård

BEAT-CONCERT

PRÆSENTERER

THE STRANGERS
THE WOODPECKERS
THE SPOKANES

THE ROOSTERS
GUTTERNE
THE TAMBURINS
LES COLLATEURS
THE BEATINGS
THE BEATENDERS
SIR VALIE AND
THE HEART-BREAKERS
FLYING TIGERS
MOODY BEATS
THE FLYING GHOSTS
THE DISTURBERS
THE GUNFIGHTERS
THE MADCAP
THE SHADES
THE MISSINGLINKS
THE STOMPS I
THE STOMPS II
THE BEATMONDERS
THE JACKPOTS
THE BANGS
THE PEBBLES
UP AND DOWN

og
RICHIE

BEAT-CONCERT

Kirsteinsgade 7, st.
København Ø.

DANISH MUSIC PRODUCTION

præsenterer:

THE LIZARDS, England.
11. nov.—12. dec. 65.
Englands toppige-gruppe

THE ROCKING BIRDS,
Januar—februar 66.

BARRY SHERWOOD and the
FORREESTERS, England.
THE LEEWAYS BEAT SOUND,
England.

DANDY SWINGERS
DIRCH JOCHUOMS GROUP
THE PLAYMAKERS
THE JOLLY BOYS
TONY REE and the DELTONES
THE STOMPS
THE JAILBIRDS

Folkesangerne

JOHN DALE, England
CALUDIA SIEVERT, USA.

DANISH MUSIC PRODUCTION

Reventlowsgade 8,
København V. Tlf. (01) 21 02 20

Vor beat-afdeling
præsenterer:

Danny and the Royal-Strings

The Flames

Hi-Heeles

The Shaking Danes

The Skyriders

The Thunderbirds

Tormentors

Poul Birkum Petersen

orkester- og solistbureau
Jeppe Åkjærs Vej 9,
Næstved . (03) 72 02 86*

Se på Prisen!

Les shannons

Sjælandsmestre i pigtråd Kr. 500,00

The Centaures (Korsør)
Top-gruppe med hammondorgel Kr. 450,00

The Stampers (med sangerinde)
Nr. 2 ved SM. 1 pigtråd Kr. 400,00

THE SHAKESPEARS (5 drenge)
Nr. 2 ved DM. 1 Rythme & Blues Kr. 350,00

Steam-Rollers
(TOP-POP, Horsens) Kr. 350,00

DEANS - HUNTERS - BUCCANEERS -
DIRTY RATS - SOUNDS - BOBBY HANK -
m. fl. Kr. 2-400,-

obs. ! Alle priser er excl. transport.

Manager: Niels Bøjgaard
Telf. Freerslev (03-276) 8

SCANMUSIC AS

— præsenterer
her toppen af
dansk
og engelsk beat
musik

den 5. beatles
**TONY
SHERIDAN**

The
HIGH SOCIETY

**FINN TONY
and them**

SULLIVANS

THE JOKERS

**HARMONY
SPOOKS**

**THE
MAXWELLS**

Den dansk amerikanske
negerfolkesanger

**LAURENS
PETERSON**

The
**BOONE
SHAKERS**

**DIRCH
JOKUMS
GROUP**

**JESS
and FELLOWS**

Mikkel Bryggersgade 9,
Kbhvn. K.

Provinsafdeling
Kogtvedsvej 20, Svendborg
Tlf. (09) 21 27 21

— Husk en god
beat - aften be-
gynder med en
opringning til

SCANMUSIC AS

Midt i en

POPTID

VED TORBEN HOYER

Niller — nu synger han folkesang

Det fortælles, at da BOB DYLAN for første gang hørte THE ANIMALS' version af „House Of The Rising Sun” i sin vogn på vej mellem New Orleans og San Francisco, standede han vognen, løb fem gange rundt om den og bankede hovedet ned i køleren alt imens han skreg til JOAN BAEZ: „Det er skønt, det er skønt — ved Gud, det er skønt ...”

Hvor mange gange, han rendte rundt, da han hørte Animals nye „It's My Life”, ved jeg ikke — men den er sandelig en rask lille spurt værd! Det er dog fantastisk som disse „dyr” — eller er det MICKEY MOST? — har evnen til at finde det materiale, der er tanden bedre, stærkere og modnere end de andres. Et nyt hit er sikret efter så mange andre ...

Træfsikre er STONES nu også for alvor — „Get Out Of My Cloud” var ikke mange salgsopgørelser om at erobre førstepladserne i England og USA — sidstnævnte sted måtte selveste PAUL McCARTNEY (hvorfor hulen hedder det THE BEATLES på de skandinaviske pladeetiketter???) overlade toppen og trække ned på 3eren med sin „Yesterday”.

Har De hørt, hvad „Yesterday” hed, før den hed sådan — d.v.s. før Paul var færdig med teksten og havde fundet de helt rigtige

Bob Dylan opførte en krigsdans for Joan Bæz

romantiske vendinger? — Jo, såmænd: røræg — på engelsk „scrambled eggs.” I England, hvor Pauls egen version ikke kommer som single, har MAT MUNROE haft stor glæde af at røre i æggene, medens MARIANNE FAITHFULL kom en postgang for sent med en ellers meget speciel version med et 100 mands baggrundskor (det er ikke småting, denne ANDREW LOOG OLDHAM finder på!)

Ude med snøren efter et nyt sound synes THE WHO at være på deres sidste, „My Generation” — som gimmick er de begyndt at s-s-s-stamme.

Paul McCartney

Det er ikke nogen særlig god forreklame for DONOVAN's skandinaviske rejse, at amerikaneren GLEN CAMBELL helt har gjort hans udgave af „Universal Soldier” til skamme. Som bekendt fås den også på dansk — med ikke helt tosset sang af NILLER, men med uudholdelig, kedelig background. På ham CÆSARS folke-protest-forsøg på dansk er det omvendt, der er det sangen, man får fodsvamp af. Og hvad er idéen i at oversætte disse sange til et klunnet dansk? Lærer man ikke engelsk i skolerne mere?

Næh, mine kære danske grammofonpladeproducenter (hvis der i det hele taget findes sådanne?) find selv nye idéer og lad være med at lave noget om, som allerede er gjort meget bedre i udlandet.

BOOM i BOOM BOOM Center

Midt i Århus ligger „Boom Dancing Center”, Jyllands nyeste pop-mødested. På få måneder har Boom Center også slået navnet fast som en af Danmarks bedste. Orkestrene er helt vilde med at spille i Boom, og folk strømmer til, så andre popklubber i og omkring Århus har meget svært ved at holde næsen oven vande.

Stifteren, danselærer K. Brøgger, indså fra starten, at ungdommen krævede kvalitet. Derfor spiller kun toppen af poppen i Boom Center.

Og besøget er derfor også steget til tops med raketfart. Det har sagt „Boom!!!”.

Lokalet er indrettet efter alle kunstens regler. Bag orkestrene ses f. eks. en kæmpemæssig fotostat, der viser udsigten over Århus' tage, så man hele tiden har fornemmelsen af at være lige midt i byens pulserende liv.

Vi kunne godt remse op af dem, der har været i Boom Center. Vi vil hellere se frem. Se listen over de næste to weekends. Den fortæller mere end mange ord om Danmarks popmødested af kvalitet:

- 26. nov.: The Snakes
- 27. og 28. nov.: Sir Henry and His Butlers
- 3. dec.: The Beefeaters
- 4. dec.: The Spotlights
- 5. dec.: The Beefeaters
- 10.-12. dec.: The Cool Cats, Norge.

TIDENS TOP-TEKST

melodierne jo findes glæde er: our Love Need You/ Be Long”

KÆRE BEAT
Kom Elvis for sent, da billedet på side 14 i BEAT nr. 15 blev taget? Hvornår ser vi Nameoosers i BEAT?
BEAT-fan

Kære BEAT-fan
Billedet af Elvis og Beatles var konstrueret (for resten dårligt), da fotografiering ved mødet blev forbudt af Elvis' manager. Vi skal tænke over billedet af Nameooser.

KÆRE BEAT.
Vi synes vældig godt om BEAT, men tror I ikke, at I har sat et forkert billede i nr. 14? Det var et billede af Keith Richard, vi ønskede og ikke et billede af en gorilla? Connie og Lone.

Kære Connie og Lone.
Billedet forestiller skam Keith Richard. BEAT er ikke ansvarlig for eventuel lighed med en gorilla.

et vedlagte prestiller et I sige mig et poppar. Hansen Journalist

beat's * BREVKLUB

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub“.

Hjørdis Rasmussen, Munkebo, Lunde pr. Stenstrup, Fyn. Ønsker brevveksling med en 16-årig dreng.

Inge Marie Kristensen, Bendstrup pr. Mørke - Jylland. 14 år. Idoler: Beatles, Defenders, Herman Hermits. Brevveksling med frisk dreng på 15 år. Foto med første brev.

Berit Christensen, Vestergårdsgade 18, Århus C. 14 år. Idoler: Elvis, The Rocking Ghost. Brevveksling med dreng på samme alder om alt.

Ery Høegh Nielsen, Vedskøllevej 11, Herfølge. 16 år. Idoler: Stones, Beatles, The Maysmakers. Brevveksling med dreng på samme alder.

Mona Nielsen, Hundborg pr. Sjørring, Thy. 14 år. Idoler: Elvis, Cliff, Beatles. o.m.a. Brevveksling om alt med dreng 15-17 år.

Charlotte Kjør, Hovedgaden 7, Hedehusene. 14 1/2 år, langhåret. Idoler: Kinks, Donovan, Bob Dylan, The Who. Brevveksling med langhåret dreng om alt. 14-15 år.

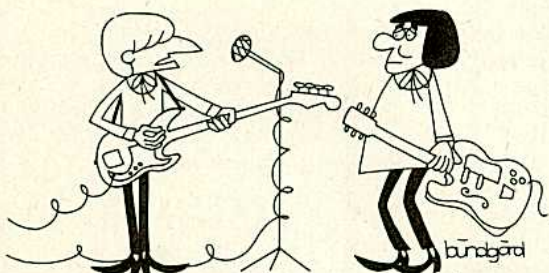
Flemming Jensen - Stavangervejle, Esbjerg. Idoler: Beatles, Stones, Elvis. Ønsker brevveksling med sød pige på 15-16 år.

Marianne Bertram, Mosegårdsvej 41 b, Gentofte. 17 år. Idoler: Elvis, P. J. Proby, Cliff. Brevveksling med dreng 17-19 år om alt.

Elin Hansen - Levring Efterskole. pr. Kjellerup. 15 1/2 år. Idoler: Stones, Kinks, Beatles, Peter Belli, P. J. Proby. Brevveksling med langhåret dreng 16-17 år.

Karin Jensen, Borgergade 9, Horsens. 14 år. Interesser: Pop, sport, dans. Brevveksling med dreng på 14-15 år.

Anne-Marie Hilletoft, Rødpilevænget 17, Bagsværd. 16 år. Idoler: Beatles. Ønsker brevveksling med langhåret dreng 16-17 år. Fra Sjælland.

Jeg synes du sagde, du var god til single!
Ja, men det var i tennis.

Lise Mørck, Kædeby pr. Humble - Langeland. Idoler: Donovan, Bob Dylan, Centaurs. Brevveksling med en dreng på 16-17 år.

Karin Nielsen, Gåsdalvej, Troldhede - Jylland. 13 år. Idoler: Lollipops, Elvis, Beatles, Stones, P.J. Proby. Brevveksling med dreng på 13-14 år.

Steen Allsø Jensen, Munkerisvej 121 - Odense. 13 år. Idoler: Elvis, Stones. Brevveksling med pige på 13 år. Foto.

Poul Andersen, Øvej 29, Slangerup, Sjælland. 12 1/2 år. Idoler: Beatles, Kinks, Animals m.fl. Brevveksling med pige på samme alder fra Jylland.

Aase Lønstrup Jensen, „Storgård“ Tornby, Jylland. 16 år. Idoler: Hermans Hermits, Sonny and Cher. Brevveksling med dreng om alt.

Ingrid Spuur, Ønerup pr. Nykøbing F. 15 1/2 år. Idoler: Peter Belli, P.J. Proby. Brevveksling med dreng (som Peter Belli) fra København eller omegn på 16-18 år. Helst foto.

Elna Pedersen, Ndr. Strandvej 25, Nexø, Bornholm. 17 år. Idoler: Beatles, Stones, m.m. Brevveksling med dreng over 18 år. Helst foto.

Bente Andersen, Thestrup pr. Aalestrup, Jylland. 13 år. Idoler: Beatles, Stones, Cliff, m.fl. Brevveksling med dreng på 14-15 år. Gerne langhåret.

Vibeke Nielsen, Tranegilde Strandvej 57, Ishøj pr. Greve Strand. 13 1/2. Langt hår - 163 cm. Idoler: Beatles. Brevveksling med drenge eller piger, gerne fra Bornholm. Helst foto.

Jane Merete Mortensen, „Lunden“ Sælvig Strand pr. Onsbjerg, Samsø. 13 1/2 år. Idoler: Beatles, Herman Hermits, Roy Orbison. Brevveksling med en dreng på 14-15 år. Fra Sjælland.

bundgård
De skvædrer så vi ikke engang kan høre popplader.

Birgit Andersen, Rådmand Billesvej 92, Brh. København. Idoler: Lions, Stones, Kinks, Bootjacks, Donovan, Pretty Things, The Who. Brevveksling med en dreng (langhåret) 13-14 år.

Heide Blomhøj, Møllevej 11, Høng. Idoler: Beatles, Kinks, Herman Hermits. Brevveksling med en dreng på 14-15 år. Foto.

Anette Stenum, Haslevej 71, Aabyhøj, Jylland. 16 år. Idoler: Alle gode popgrupper (Beatles - Stones). Brevveksling med en dreng på 17-18 år. Gerne fra Århus ell. omegn.

Ingerlise Holm, Stationsvej 17, Tårs, Vendsyssel. 17 år. Idoler: Cliff, Elvis, Beatles og Peter Belli. Brevveksling med dreng på 17-18 år.

Mette Marie Knudsen, Glentevej 11, Grindsted, Jylland. 13 år. Idoler: Elvis, Cliff, Johnny Halliday, Stones, Beatles, P.J. Proby, Kinks, Peter Belli, Sir Henry. Brevveksling med dreng 13-15 år (mørkhåret med briller). Helst foto med første brev.

Else Sørensen, Rosengade 37, Odder - Jylland. 17 år. Ønsker brevveksling med ung mand 17-21 år om alt. Foto i første brev.

Pia Heltved, Poppelkrogen 39, Bagsværd, Kbhvn. 14 år. Idoler: Beatles, Stones, Kinks, Lollipops, Pretty Things - dans - pop - film - sport. Brevveksling med langhåret dreng 14-15 år. Helst foto i første brev.

Gunbjørg Hansen, Svaga, Torshavn, Færøerne. 16 år. Idoler: Cliff, Beatles og danske grupper. Ønsker brevveksling med dreng på samme alder - med foto.

Benedicte Madsen, Kædeby pr. Humble - Langeland. Idoler: Donovan, Bob Dylan, Centaurs. Brevveksling med en dreng på 17-18 år.

Edel Brorsen, Søbakken 12, Lemvig - Jylland. 13 1/2 år. Interesser: Pop, pigtråd, drenge. Brevveksling med en dreng på 14-15 år.

Leif Pedersen, Brogade 19, Ringsted. 15 år. Idoler: Beatles, Kinks, Pretty Things. Brevveksling med pige på samme alder.

Anne Lise Andersen, Syltholmsgade 23, Rødbyhavn. 15 1/2 år. Idoler: Beatles, Kinks, Pretty Things, Peter Belli. Brevveksling om alt.

Bitten Johansen, Todesgade 3 st. N. 16 år. Idoler: Beatles, Stones, Kinks, Donovan. Brevveksling med 16-18 årig dreng. Helst langhåret og fra København.

Henning Weinoldt, Solagervej 21 - Hvidovre. Idoler: Elvis, Beatles, Defenders, Rocking Ghost. Brevveksling med pige på 16-18 år fra København. Foto.

Karen Margrethe Staugård, Skibbroen 18 - Åbenrå. 13 1/2 år. Idoler: Beatles, Elvis og Lollipops. Brevveksling med sorthåret dreng på 13-14 år. Foto.

BILLIG BUSTURE

TIL

Star Club

HAMBURG

hver lørdag eftermiddag.
Retur fra Hamburg søndag morgen - hvor der soves i bussen hjem.

AFGANG FRA:

KØBENHAVN

KØGE

RØNNEDE

VORDINGBORG

NYKØBING FALSTER

Ture fra Fyn og Jylland
arrangeres.

N.B. Toldfri spiritus og
tobak på båden.

S.I.D.-BOOKING
SLAGELSE

Telefon: (03) 52 56 00

døgnvagt

Tilsluttet S.I.D.-koncernen

SONNY
OG CHER

**Vi kommer
til Danmark
på tirsdag!**